

STRAN
16

Je za družinsko tragedijo
krivo ljubosumje?

STRAN
12

Zaskrbljena trenerja
pred vročim soočenjem
Velenjčanov in Celjanov

Št. 64/Leto 66/Celje, 16. avgust 2011/Cena 1,10 EUR

novitednik

Odgovorna urednica NT Biserka Povše Tašič

V hmelju prihodnost leži?!

Kljub napovedani dobri letini zelenega zlata skrb zbujaajo nizke odkupne cene in neprodane zaloge.

STRANI
2, 3

Foto: GrupA

RADIO CELJE
90,6 95,1 95,9 100,3
NOVI TEDNIK
VSAK TOREK IN PETEK

VSE POTI VODIJO V
MOSOVO PETICO

OGLAŠUJTE V
PRILOGI Z
NAKLADO KAR
100.000 IZVODOV!
POKLIČITE
MARKETING
NOVEGA TEDNIKA!
03 42 25 105

NAŠA TEMA

**Zakaj je konoplja
nevarna, koristna,
prepovedana?**

STRANI
14, 15

Za lajšanje bolečin jo uporabljajo tudi zelo bolni.

**ZGODBE, KI JIH PIŠE
ŽIVLJENJE**

**Da so Savinjšani
»škrti«? Kje pa!**

STRAN
7

**Ob Marijinem
vnebovzetju**

STRAN
5

**Če direktorice ne
vidiš mesec dni**

STRAN
4

POLETNO BRANJE

Takih bab ni veliko

STRAN
18

Kunigunda pred vrati

STRAN
8

Hmeljarji med radostjo in obupom

Čerprav je »letošnje hmelje« vesenje pogledati, se hmeljarji sprašujejo, kam in predvsem za koliko bodo še prodajali zeleno zlato

ŽALEC - Hladno jutro, rosa, dišeče kobule, vriski obiravk, prijeten klepet ... Po sobotnem dogajanju pred Domom II. slovenskega tabora v Žalcu, kjer so prikazali obiranje hmelja po starem, smo se zlahka prestavili v preteklost. Ki je danes polna lepih spominov, v tistih časih pa je bilo treba dodati še neprijeten jutranji hlad in poletno vročino, ožuljene in poškodovane roke, strah za zaslužek ... Obiranje hmelja v preteklosti ni bilo romantično opravilo, temveč trdo, naporno in garaško delo.

Zdi se, kot da je položaj danes zelo podoben, čerprav so roke obiravcev na savinjskih hmeljiščih nadomestili težki, sodobni stroji. Kljub temu da ni več trpljenja v hladnih jutrih, je bilo med ponosnimi savinjskimi hmeljarji čutiti strah, kaj bo s tem zelenim zlatom. Napovedi letine so zelo dobre, praktično nič jim ni nagajalo vreme, toda prodaja ne gre in ne gre. Med starešinami v svečanih uniformah, ki so bolj pokroviteljsko opazovali sobotne navdušene obiravke, je bilo slišati pripombe, da bo treba nekaj spremeniti. Hmeljišča padajo, namesto hmelja raste fižol, nekatere nekaj trdne hme-

3-odstotni kolač, niso dobre napovedi.

Vendarle je bila sobota namenjena obiskovalcem, ki so pomagali potrgati dišeče kobule v nasadu pred žalskim hramom kulture. Na dan so privreli različni spomini, saj skoraj ni Savinčana z nekoliko višjim »emšom«, ki ne bo dodatnega denarja za nakup šolskih potrebščin ali sladoleda prisluzil ravno s polnjenjem škafov. »Vprašanje, če bi današnje »mladež« sploh spravili do hmeljišč,« se je slišal hehet med zagananimi delavkami. »Na srečo se danes ni treba več tako truditi,« je oporekala druga, ki je sveže utrغانo kobulo prvič v življenju zmlela med

Kot v starih časih

Po registru kmetijskih gospodarstev letos prideluje hmelj 129 pridelovalcev na 1.376 hektarjih, od tega je dobrih 20 hektarjev prvoletnih nasadov, dodatnih 450 hektarjev pa je v premeni. Letošnje rastne razmere so bile pridelavi hmelja dokaj naklonjene. Po oceni, ki sta jo pripravila žalski Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije in Kmetijsko-gozdarski zavod Celje, naj bi letos pridelali približno 2.300 ton hmelja.

ljarske kmetije so v precej težkem položaju, saj se jim v skladiščih valjajo neprodane zaloge iz preteklih let. Da Slovenija izgublja svoj položaj na mednarodnem trgu, kjer prodamo več kot 90 odstotkov pridelka, kar v svetovnem merilu pomeni

prsti in začutila vonj, ki bo v prihodnjih dneh dajal Savinjski dolini nove moči in tudi dodatne skrbi. Seveda se je druženje v Žalcu, kot se spodobi, končalo z »likofom« po opravljenem delu.

URŠKA SELIŠNIK
Foto: Grupa

Prvi okusi hmeljeve grenkobe

Ivo Povše je za obiranje po starem priskrbel balete, ki jih je za dokaz, koliko hmelja je bilo nabranega, uporabljal še njegov ded. Kot je ugotavljal, je bilo obiranje hmelja v preteklosti res naporno, vendar dobro plačano delo.

Kaj bo s hmeljarstvom, naj bi nakazala okrogla miza, ki jo bodo v četrtek pripravili v žalskem ekomuzeju. Hmeljarji pričakujejo pomoč, po napovedi predsednika KGZS Cirila Smrkoljja pa naj bi le dorekli tudi druga odprta vprašanja oziroma »končno položili na mizo vse karte. Tu je treba marsikaj spremeniti, da bo pridelava hmelja razumna panoga, da bo zagotavljala kruh vsem, ki se s tem ukvarjajo, ter da bomo preprečili razne špekulacije v prodaji. Tudi zavarovalnice bi morale sodelovati,« je napovedal Smrkolj.

ANKETA

Janko Kos, župan Občine Žalec:

»Hmeljarstvo je zaznamovalo to dolino v sociološkem, antropološkem, in tudi ekonomskem smilu. Če je nasad pred domom pokazatelj, lahko hmeljarji pričakujejo dobro letino. Seveda niso povsem prepričani, dokler hmelj ni v skladiščih ali celo prodan. Je pa res, da so se nekaj hmeljarji redko hvalili z letino in so ponavadi raje napovedovali, da bo zaslužek »tako-tako«. Zagotovo hmelj kmetom predstavlja pomemben vir zaslužka, zato si želim, da bi se izvili iz težav in lažje dihali. Veste, hmeljarji so preponosni, da bi prosili za socialno pomoč, seveda pa iščemo različne oblike pomoči, saj bi jim radi pomagali in odprli kakšna vrata. Vedeti pa je treba, da pri pridelavi hmelja velja ekonomska logika.«

Franci Gajšek iz Drešnje vasi, predsednik Zadruga UO Petrovčev:

»Prodaja hmelja je praktično ustavljena skoraj na vseh hmeljarskih kmetijah. Problem je predvsem tam, kjer nimajo drugih dodatnih dejavnosti. Kar nekaj trdne volje bo treba, da bomo krizo premagali, ker dodatnih podpor verjetno nima smisla pričakovati. Ne rečem, da se država ne trudi, vendar v okviru svojih možnosti. Pri krčenju površin bo treba paziti, da jih ne bomo preveč oklestili, saj bomo le tako tudi v prihodnje še ostali »igralci« na svetovnem trgu. Vemo, da na domačem trgu prodamo zelo malo. Slovenski hmelj je namreč zelo aromatičen, vendar se ga v pivovarstvu bolj malo porabi, saj ga dodajajo bolj za aromo in okus. Letošnji pridelek? Kar srce ti igra, ko gledaš hmeljno rastlino s kobulami, ki se blestijo v soncu.«

Obirati bodo začeli v tem tednu

Zala Povše in Iganc Novak bosta v enem letu skušala čim bolje promovirati slovensko hmeljarstvo.

BRASLOVČE - Tridnevni hmeljarski praznik je bil že 49., končal pa se je v nedeljo s slavnostno povorko. Koncept je že pred davnimi leti pripravil Janez Oset, uporabljajo pa ga še danes. V slavnostnem sprevodu skozi braslovški trg so takoj za konjeniki z godbo na pihala zakorakale Mažorete Laško, manjkal pa ni niti voz hmeljarskih starešin.

Na vozovih iz različnih vasi okrog Braslovč so recimo Gotoveljčani prikazali, kako se postavljajo hmeljevke. Povedali so, da je to delo zelo težko, a dobro plačano. Predstavili so se tudi mladi sovaščani nove princeze, ki prihaja iz Podloga, najmlajši hmeljarji pa so prihajali iz Malih Braslovč, imeli pa so tudi najmanjše traktorje.

Osrednja slovestnost je bila primopredaja starešinstva in princeze ter njun otvoritveni ples. Starešinstvo je **Anton Rožič** predal v roke že skoraj 80-letnemu **Ignacu Novaku**, ki je dejal, da se bo zavzemal za ohranjanje tradicije in skušal dobro ime najvišje kakovosti ponesti po celem svetu. »Na težave kmetov vplivajo težke gospodarske razmere po svetu in tako otežujejo prodajo hmelja. Boril se bom za skupno sodelovanje hmeljarjev, za skupno prodajo in za večjo promocijo, pri kateri je pomembna tudi vloga države. Želim častno sodelovati in

promovirati slovensko hmeljarstvo.«

Dosedanja princesa **Maša Šporn** je simbolični škaf predala novi princesi, 23-letni **Zali Povše**, in ji sve-

tovala, naj vanj pospravi kakšen hmeljarski problemček. Obljubila je, da bo eno leto častno opravljala svojo funkcijo in da bosta skupaj s starešino skušala pripomoči k večji prodaji hmelja. Pri Povšetovih pa ostaja vse v družini, saj je že leta 2003 postala hmeljarska princesa tudi njena sestra.

ANJA ŠROT, foto: GrupA

Najmlajši hmeljarji so prihajali iz Malih Braslovč.

Biznis je biznis...

ANKETA

Irena Friškovec, specialistka za hmeljarstvo pri KGZ Celje:

»Skupaj z inštitutom že nekaj časa spremljamo dozorevanje savinjskega goldinga, ki bo optimalno zrelost dosegel okrog 17. avgusta. Kdaj ga bodo začeli obirati, je odvisno od površin in tudi zmogljivosti. Vedeti je treba, da je savinjski golding sorta, ki je optimalno zrela samo teden dni, tako da se zna zgoditi, da bodo hmeljarji hitro začeli obirati. Pridelek kaže na dobro povprečno letino, kar nas veseli, še posebej razveseljuje pa je, da bo zelo dobra tudi kakovost.«

Klemen Šalej, predsednik Društva podeželske mladine Spodnje Savinjske doline:

»V društvu že nekaj let skrbimo za nasad pred Domom II. slovenskega tabora. Z letošnjim pridelkom, če bi bil pravi nasad, bi bili zelo zadovoljni. Za to delo skrbimo seveda člani, ki prihajamo s hmeljarskih kmetij, sicer pa imamo v društvu tudi druge člane. Sam poznam obiranje po starem, vendar se tega dela nisem loteval. Lahko pa rečem, da je bila skrb za nasad zelo prijetna. Čeprav smo vse delali na roke kot v starih časih in ugotavljali, da je na tak način s hmeljem veliko več dela kot danes s stroji, smo pri teh opravilih kar uživali. Nenazadnje je bila to priložnost, da smo se nekajkrat na srečali, opravili svoje delo in se poveselili.«

Milan Lesjak iz Ojstriške vasi, predsednik Društva hmeljarskih starešin in princez Slovenije:

»Hmeljarstvo je vedno doživljalo vzpone in padce. Trenutno padamo, izboljšanja pa ni na vidiku. Odkupne cene hmelja so nesramne. Tudi pri nas, kjer hmelj pridelujemo na 13 hektarjih, imamo doma še zaloge iz prejšnjih let. Nekaj smo ga sicer prodali, za kilogram pa dobili 90 centov. Ob tem je treba vedeti, da je 5 evrov za kilogram tista cena, ki pokrije vse stroške pridelave. Tisti, ki so sklenili pogodbe, so dobili hmelj plačan po 3,5 evra. Veliko hmeljarjev je odnehalo, nekateri pa še silimo in trenutno mečemo hmelj ven. Pravijo, da je treba v slabih letih star hmelj, ki se izrodi, metati ven in saditi novega. Želimo si dobro letino, hkrati pa, da bi bilo drugje slabše, da bi jo mi lahko prodali. Seveda upamo na boljše čase, da ne bi preveč hmeljarjev »scagal«.«

Avtor: Dalibor Bori Zupančič

» Ker se midva brez haska cenkava okoli najine kupčije, bi kazalo obrniti se na našo notranjo ministrico, ki je najbolj večša tovrstnih biznisov!«

TOREK	SREDA	ČETRTEK	PETEK
15	27 14	29 16	31 17
			33

Vir: ARSO

Polzelski Garant

Če direktorice ne vidiš mesec dni

Zaposleni opozarjajo na težave v polzelskem Garantu

S težavami se očitno otepa tudi v polzelskem Garantu. Nekdaj cvetoče podjetje vse bolj drsi navzdol, med drugim tudi zaradi izčrpanja, kot so minuli teden opozarjali delavci, njihove očitke pa je direktorica Vesna Freljih že zavrnila. Več bo jasno v četrtek, na dan, ko naj bi delavci prejeli plače.

Med delavci je zavrelo ob informaciji, da naj ne bi dobili plač, prav tako še niso prejeli letošnjega regresa. »Resda je bil samo regres, ki je pa lahko iskrica za kaj hujšega. Delavci so se vrnili s kolektivnega dopusta. Naročila menda so, vendar nimajo repromateriala,« je pojasnil sekretar celjske

območne organizacije ZSSS Vojko Korošec, ki je dodal, da se zakonodaje pač ne sme kršiti: kršitev je neizplačilo regresa in tudi to, da brez dogovora s sindikati še vedno izplačujejo nižje plače, kot je zdaj določena minimalna plača.

V začetku leta je odstopil direktor Dragan Manjulov, vodnje pa je prevzela Vesna Freljih, ki ji delavci najbolj zamerijo, da naj bi menda na celotno premoženje Garanta, vključno s parkirišči, najela maksimalno hipotekarno posojilo, ki naj bi znašalo tri milijone evrov. Direktorica Freljihova naj bi odklonila povabilo na zbor delavcev, kjer naj bi pojasnila svoja ravnanja. Čeprav

so vsa pooblastila za vodenje Garanta v njenih rokah, delavci trdijo, da je ni v podjetju ter da je neodzivna in nedostopna. Sicer tudi delavci potrjujejo, da imajo dovolj naročil, vendar ni denarja za nabavo surovin.

Direktorica zavrača

Direktorica Freljihova je že zavrnila navedbe delavcev o

izčrpanju podjetja. Kot je pojasnila, ima Banka Celje vpisano maksimalno hipoteko že precej let in to na skoraj vseh nepremičninah Garanta. Opozorila je tudi, da je februarja vodenje družbe prevzela za eno leto, pri čemer družba že tretje leto posluje z izgubo. Za to je menda več razlogov, največji je menda huda recesija, ki je prizadela lesno industrijo. Kot navaja, se zadolženost podjetja med njenim vodenjem sploh ni spremenila, podjetje pa tudi ni najelo nobenega novega posojila. Glede regresa Freljihova odgovarja, da izplačilo ni bilo možno in da v Garantu tudi v preteklih niso prejeli regresa. Prav tako zavrača očitke, da se ni udeležila zbora delavcev, pri čemer je pojasnila, da je bila julija v bolniškem staležu in na dopustu. Tako je odgovorila na trditve delavcev, da je nedostopna in neodzivna.

Včasih je polzelski Garant, nekdanji gigant pohištvene industrije, dajal kruh 450 zaposlenim. Danes dela le še 150 delavcev. Zato se zdi, da se še bolj kot za plačo delavci bojijo, da bi podjetje potonilo. Kakorkoli – v Garantu čakajo. Najprej na četrtek, ko bo zbor delavcev. Verjetno bo takrat več jasno, sicer pa bodo v sindikatu dali Freljihovi čas do ponedeljka, da zaposlenim razloži poslovanje. V nasprotnem primeru sindikalisti napovedujejo zaostritve, tudi stavko.

URŠKA SELIŠNIK
Foto: TONE TAVČAR

IZJAVA TEDNA

»Če ne bilo bilo sindikatov, bi bili slovenski delavci izkoriščani bolj kot Kitajci.«

Vojko Korošec, sekretar Območne organizacije ZSSS Savinjska

CMC: niti prisilna niti stečaj

V Celju so vse glasnejše govorice o menjavi predsednika upravnega odbora družbe Ceste mostovi Celje Marjana Vengusta, ki je v petek v posebni izjavi za javnost zatrdil, da upravni odbor družbe ni prejel nobenih nasprotnih predlogov na predlagane sklepe na skupščini, ki bo prihodnji četrtek.

Edina aktualna sprememba pri upravljanju družbe je zaradi izteka mandata imenovanje novega prokurista družbe. To naj bi postal Zdravko Zver. Kot nam je pojasnila namestnica predsednika Lena Korber, je v resnici veliko govoric, vendar o sestavi upravnega odbora odloča skupščina delničarjev. Na skupščini bodo med drugim predlagali, da 6 milijonov evrov bilančnega dobička ostane nerazporejenega. Ob 400 tisoč evrih čistega dobička, ki so ga v CMC ustvarili lani, pa celjsko podjetje tarejo precej velika zadolženost in tudi težave v gradbeništvu, od plačilne nediscipline in mrtvila na nepremičninskem

trgu do težav pri pridobivanju poroštev.

Namestnica predsednika Korberjeva je še dodala, da je v Sloveniji propadlo 60 odstotkov gradbenih družb. Seveda se v času gospodarske krize, ki je še posebej prizadela sektor gradbeništva, pojavlja strah, kaj bo s podjetjem CMC. »Kljub težkim razmeram in ker smo dejansko ostali ena redkih gradbenih družb, ki izpolnjuje pogoje za prijavo na javne razpise, ocenjujemo, da imamo možnost preživetja,« je izpostavila Korberjeva in zatrdila, da prisilne poravnave ali stečaja upravni odbor ne načrtuje.

US

Zakaj vlagatelji kupujejo »nemške« obveznice?

Kapitalske trge so v tem tednu zaznamovali močni padci. Največ zaslug za to ima predvsem Amerika. Ameriški senat je potrdil predlog kompromisnega sporazuma o povišanju meje javnega dolga in znižanja proračunske porabe, ki ga je ameriški predsednik Barack Obama tudi že podpisal.

Dogovor predvideva dve stopnji, prva je 917 milijard dolarjev težak varčevalni sveženj in druga zmanjšanje zadolženosti v višini 1.500 milijard dolarjev. Vsekakor pa dogovor ne bo imel takojšnjega vpliva na ameriško gospodarstvo, kar je odraz negativnega gibanja na borzah po svetu. Šibko okrevanje ameriškega

PREGLAD TEČAJEV V OBDOBJU MED 8. 8. in 12. 8. 2011

Oznaka	Ime	Enotni tečaj	Promet v tEUR	% spr.
CICG	Cinkarna Celje	84,00	14,00	-1,18
CETG	Cetis	23,00	2,00	-9,80
GRVG	Gorenje	6,90	236,00	-7,40
PILR	Pivovarna Laško	11,00	17,00	10,00
JTKS	Juteks	22,00	0,00	0,00
ETOG	Etol	65,00	6,00	0,00

gospodarstva je okrepilo pritisk na zadolženi članici evro območja Italijo in Španijo. Obrestna mera za 10-letne obveznice obeh držav je včeraj krepko porasla. Na 10-letne španske obveznice se je s 6,18 dvignila na 6,45 odstotka, medtem ko se je za 10-letne italijanske obveznice dvignila s 5,98 na 6,16 odstotka. Obrestne mere v višini nad šest odstotkov pri obveznicah držav z evrom veljajo za nevzdržne. Stopnja zahtevane donosnosti na nemške obveznice se je včeraj prvič od združitve države leta 1990 spustila pod stopnjo inflacije. Vlagatelji v zadnjem času ravno zaradi tega vlagajo denar v obveznice največjega evropskega gospodarstva, ki veljajo za izjemno varno naložbo.

INDEKSI MED 8. 8. in 12. 8. 2011

Indeks	Zadnji tečaj	% spr.
SBI20	696,87	-3,22

Razkošni BMW gre za med

Dotatno je zbila optimizem na trgih novica proizvodne aktivnosti v Ameriki, ki je bila najbolj zaslužna, da je celotno gospodarstvo okrevalo po krizi leta 2009. Indeks proizvodnih dejavnosti se je julija znižal na najnižjo vrednost v zadnjih dveh letih. Med pomembnejšimi podatki v tem tednu velja omeniti stopnjo brezposelnosti v območju evra. Ta se junija v primerjavi z mesecem prej ni spremenila in že četrti mesec zapored ostaja pri 9,9 odstotka. V mesečni primerjavi je bila nespremenjena tudi junijska brezposelnost v celotni Evropski uniji, ki je znašala 9,4 odstotka. V letni primerjavi se je stopnja brezposelnosti v območju evra junija znižala za 0,3 odstotne točke, prav tako tudi v celotni Evropski uniji. Najvišjo stopnjo brezposelnost, in sicer 21 odstotkov, ima Španija, medtem ko se z rekordno najnižjo stopnjo brezposelnosti 6,1 odstotka lahko pohvali Nemčija. Ena vodilnih svetovnih bonitetnih agencij Standard&Poor's je znižala kreditno oceno Cipra za eno stopnjo na BBB+ in obenem opozorila na še vedno zelo zaskrbljujoč fiskalni položaj države. Najboljša novica v tem tednu je prišla iz enega največjih proizvajalcev razkošnih avtomobilov na svetu. BMW je v drugem četrtletju glede na enako obdobje lani več kot podvojil čisti dobiček na 2 milijardi evrov, s čimer je postavil nov četrtletni rekord. Dobiček družbe še naprej podpira predvsem močna prodaja na Kitajskem. Prihodek se je povzpela za 16,5 odstotka na 17,89 milijarde evrov.

V tem tednu je na ponovno rekordno vrednost zrasel švicarski frank, ki je v sredo dosegel 1,08 franka za evro. Evro se v primerjavi z dolarjem giblje zelo stabilno in je v sredo končal pri 1,43 EURUSD. Rekordno raven je v tem tednu doseglo zlato, ki je v sredo pristalo pri 1.675 dolarjih za unčo, kar je 3,9-odstotna tedenska rast. Negativnim novicam zaenkrat ni videti konca, kar botruje pesimizmu na trgih. Slabi makroekonomske podatki v zadnjih dneh prevladujejo nad dobrimi poslovnimi rezultati podjetij pri vlagateljih.

Vrednost največjih svetovnih indeksov se je v tem tednu močno znižala. Frankfurti Indeks DAX je ta teden končal 5,1 odstotka nižje in je v petek dosegel 5.933 indeksnih točk. Francoski indeks CAC40 je končal 1,2 odstotka nižje, medtem ko je angleški indeks FTSE100 v tem tednu izgubil 5,2 odstotka vrednosti. Ameriška indeksa SP500 in Dow Jones sta v petek trgovanje zaključila 1,4 odstotka nižje glede na pretekli teden. Na drugi strani se je indeks NASDAQ v tem tednu pocenil za 1,8 odstotka vrednosti ter v petek dosegel 2.163 indeksnih točk.

ROMAN GOMBOC

ILIRIKA, borzno posredniška hiša, d. d.

Marjan Vengust: »Skupščina družbe CM Celje bo po dnevnem redu, objavljenem v sklicu. Upravni odbor družbe ni prejel nasprotnih predlogov na predlagane sklepe.«

Skupščinski predlogi za Nivo

V celjski družbi Nivo je uprava, ki jo vodi Danilo Senič, skupščino delničarjev sklicala za 22. avgust. Poleg standardnih skupščinskih sklepov, tudi podelitev razrešnice, je na dnevnem redu nekaj neobičajnih predlogov.

Kot je zapisano v gradivu, v Nivoju izkazujejo slabe 4 milijone evrov bilančnega dobička. Od tega bi 150 tisoč evrov prenesli na družbo Nivo investicije za kritje bilančne izgube, medtem ko ostanka bilančnega dobička ne bi razporedili. Za skupščino bodo predlagali tudi spremembe statuta, po katerih direktor brez soglasja nadzornega sveta ne bo smel odtujevati oziroma obremenjevati nepremičnin in poslovnih deležev družbe. Poleg tega naj ne bi smel odobravati finančnih naložb družbam izven skupine Nivo, v primeru odobritve posojila pa mora direktor Nivoja nadzornemu svetu predstaviti obliko zavarovanja posla. Predlog je nenavaden zato, ker je celjski Nivo praktično v lasti sedanjega direktorja Danila Seniča, ki naj bi ga aprila kriminalisti ovadili zaradi suma zlorabe položaja in pranja denarja.

Po »sindikalni liniji« pa v celjskem Nivoju spremljajo pripravo novih pogodb o zaposlitvi oziroma novi sistematizaciji, saj naj bi prišlo do nekaterih kršitev.

Sindikati proti širitvi uprave?

Holding Slovenske elektrarne je v petek objavil predlog sprememb statuta, po katerem naj bi pri vodenju Premogovnika Velenje direktorju dr. Milanu Medvedu pomagala dva člana uprave, ki ne bosta potrebovala strokovnega izpita za vodenje metanske jame.

Po predlogu naj bi še povečali število članov nadzornega sveta, o spremembah statuta pa bodo odločali konec meseca na skupščini Premogovnika Velenje. Direktor Medved je že minuli teden ob ponovnem imenovanju povedal, da ne vidi potrebe po širitvi uprave, lahko pa se zgodi, da bodo njegovo stališče zagovarjali tudi v sindikatu. Na skupščini, ki bo 31. avgusta, bodo namesto direktorja Termoelektrarne Simona Tota v nadorni svet premogovnika imenovali generalnega direktorja holdinga Matjaža Janežiča.

Več obiska ne pomeni več denarja

Slovenska naravna zdravilišča so v prvih sedmih mesecih dosegla nadpovprečno dobre rezultate, saj so zabeležila za 6 odstotkov več prenočitev.

V Skupnosti slovenskih zdravilišč je 15 članic, med njimi so s celjskega Terme Olimia, Dobrna, Topolšica in Zreče ter Thermana Laško. V slovenskih zdraviliščih so našli skoraj desetino več tujih gostov in posledično zabeležili tudi bistveno več nočitev. Med tujimi gosti je največ Italijanov, ob čemer opažajo izjemno povečan obisk gostov iz Rusije, ki so v slovenskih zdraviliščih ustvarili skoraj 100 tisoč nočitev.

Tudi pri domačih gostih v prvih sedmih mesecih leta beležijo boljše skupne podatke, in to predvsem na račun hotelskih prenočitev. Seveda tudi avgusta pričakujejo povečan obisk italijanskih gostov. Ob tem v skupnosti opozarjajo, da boljši obisk ne pomeni tudi večjega prihodka v posameznih zdraviliščih.

Priprave na Mos

Na celjskem sejmišču je v teh dneh že živahno, saj so začeli postavljati dodatne sejemske kapacitete, montažne dvorane, ki bodo pomembno zaokrožile 44. mednarodni obrtni sejem.

Največji sejem v regiji bo letos še bolj mednarodno obarvan, saj se bodo predstavili podjetja in zastopniki iz 34 držav. Tudi takih, ki jih tržni analitiki ocenjujejo za trge, ki lahko pomagajo zdravemu jedru slovenskega gospodarstva nazaj na pot rasti. Ob tem bo Mos ponudil številne možnosti za vzpostavitev novih poslovnih stikov tudi v spremljajočem strokovnem programu, ki bo ponovno pomembno sooblikoval osem sejmskih dni. Na svoj račun bodo prišli tudi splošni obiskovalci, ki bodo Mos lahko izkoristili še za brezplačna svetovanja na finančnem in energetskem področju in tudi na področju potrošniških pravic. Seznanili se bodo lahko o pomenu kakovostne, doma pridelane hrane in se sprehodili po pametni hiši in pisarni.

US

Slovesno mašo v Marijini romarski cerkvi, v baziliki v Petrovčah, je vodil celjski škof dr. Stanko Lipovšek.

Verniki so romali

»Kaj nagovarja te množice, da se na praznik Marijinega vnebovzeta podajo na pot in obišejo Marijino svetišče? Zagotovo ne samo izlet – lahko bi šli drugam – tudi ne samo družba prijateljev in znancev, saj bi jih lahko poiskali ob drugi priložnosti.« je v romarski cerkvi v Petrovčah vernike nagovoril celjski škof dr. Stanko Lipovšek.

Celjski škof je v osrednji romarski cerkvi celjske škofije, posvečeni Marijinemu obiskanju, vodil slovesno mašo včeraj. »V globini duše je ne-

kaj drugega, sta Božja mati in njena skrivnost,« je odgovoril na vprašanje, ki ga je postavil. Številni romarji so včeraj in na predvečer cerkvenega praznika Marijinega vnebovzeta,

Marijino vnebovzetje je med največjimi prazniki katoliških in pravoslavni kristjanov, ki se takrat spominjajo njenega odhoda v nebesa. Veliki cerkveni praznik je v Sloveniji od leta 1992 dela prost dan.

dela prostega dne, poromali v različna Marijina svetišča, med katerimi so v naših krajih posebej priljubljena: Sveta gora nad Bistrico ob Sotli, Nova Stifca pri Gornjem Gradu, kjer je maševal mariborski škof dr. Marjan Turnšek, Sladka Gora, Tinsko nad Zibiko, Zagorje pri Lesičnem, Šmarje pri Jelšah ...

BJ, Foto: TimE

»V življenju smo tako ali drugače vsi romarji«

Romarska tradicija je pisana na kožo sodobnemu turistu – Številne priložnosti za prebivalce ob predvidenih poteh

»Ljudje smo na nek način, v turizmu pa še posebej, vedno romarji. To nas je tudi vodilo pri umeščanju novih turističnih ponudb, ki niso nujno vezane na religioznost posameznika,« je povedala Breda Retuznik iz razvojne agencije Kozjansko. Prav zdaj tudi čez našo regijo trasirajo romarske poti. Morda bodo podobno kot v Španiji in na Portugalskem tudi čez naše območje množično hodili po Emini, Martinovi, Jakobovi in seveda Marijini romarski poti.

Razvojna agencija Kozjansko trenutno izvaja dva projekta, za katera so pridobili evropska sredstva. V manjšem delu se bodo našega območja dotikale evropske romarske poti, in sicer Emina, Jakobova in Martinova. Iz Avstrije, čez celo Slovenijo in naprej na Hrvaško pa se bo vila Marijina romarska pot. »Razvoj turizma dandanes usmerjajo globalna gibanja, kot so podnebne spremembe in staranje prebivalstva. Pri nas želimo uvajati butično zeleno obliko turizma, v katerega se romarske poti odlično vklaplajo.« Tako se bodo romarske poti dopolnjevale z že utečenim projektom Wellness tri plus,

v katerem so izobraževali tudi lokalne vodnike. »To znanje bo treba nadgraditi, saj je romar vseeno specifičen turist, ki ima drugačne potrebe. Glede na to, da bomo poleg pohodništva spodbujali tudi kolesarstvo, bomo v prihodnje izobrazili tudi kolesarske vodnike.

Kot pravi Retuznikova, imamo na našem območju izvrstne naravne danosti. Vse to je treba le še povezati v celoto in gostom ponuditi pristen stik z lokalnim prebivalstvom. »To prinaša ogromno priložnosti. Turist ob več sto kilometrov dolgi pešpoti potrebuje vse od prenočišča, hrane, dostopa do interneta, servisa kolesa in

Romarskim potem bodo vsebino dajale seveda naše cerkve. Pred tedni so v Šentjurju obnovili podružnično cerkev sv. Rozalije, ki velja za enega največjih kulturnih spomenikov v občini. Za obnovo, ki je stala 53 tisoč evrov, je deset tisočakov prispevala tudi občina.

še marsikaj. V Španiji, na Portugalskem je na primer prav romarski turizem nosilen v tej panogi. Tudi pri nas bi lahko imel večji pomen.«

Pri tem je težko spregledati nekoč dobro utečene projekte, za katere so jim že odobrili tudi znatna evropska sredstva, a je vse padlo v vodo. Slomškova pot je imela velik potencial, a ga zaradi različnih razlogov nikoli ni izkoristila. Kot pravi Retuznikova, se pasti ob tem zavedajo: »Če ne bodo ljudje ob poti, torej domačini tega projekta ponotranjili, ne bo nikoli zaživel. Z zunanjo spodbudo lahko dosežemo posamezno obeležje poti, ne pa trajnega življenja. Zato se trudimo ta projekt izpeljati v kar najširšem možnem sodelovanju in soglasju z lokalnim prebivalstvom.«

SAŠKA T. OCVRK
Foto: TimE

Obiskovalci so se lahko zabavali tudi v lunaparku.

Dobro razpoloženi Kingstoni so bili osrednji gosti sobotnega dogajanja. Nastopili so v dveh delih.

Pod kostanji spet dober žur

Mike Vale, Dean Deen, Kingstoni in Čuki so pretekli konec tedna zabavali zbrano množico

DOBRNA - V letu 1978 so na Dobrni zabeležili več kot 17.000 nočitev in potreba po večji turistični prireditvi je bila vse bolj prisotna. Že 33. prireditev Noč pod kostanji, ki jo organizirajo vsako leto, so letos raztegnili na tri dni in na kar dva zaporedna konca tedna. Pred tednom so prvi na svoj račun prišli ljubitelji športa, natančneje košarke, nogometa in odbojke na mivki, in tudi takrat ni manjkalo zabave.

Prireditveni prostor je bil doslej ves čas pri zdravilišču, zdaj pa je mladinski klub Dobrna v sodelovanju in ob podpori

občine ter zavoda za turizem, šport in kulturo, dogajanje preselil na novo lokacijo, na igrišča pri osnovni šoli. Špela

Pavlin, ena mladih organizatork, ki delajo vse prostovoljno, pravi, da starejši še kar sprašujejo, kaj se dogaja pri termah, saj so tamkajšnje lokacije navajeni še iz preteklih let. »Vsako leto imamo petek rezerviran za mlajšo generacijo in na sporedu je elektronska glasba. Letos so pri nas gostovali priznani slovenski mojstri tovrstnih rit-

Špela Pavlin, ena od organizatork: »Letos nam je na prireditvi zelo dobro služilo vreme, se pa pozna, da je v ponedeljek praznik in jih je veliko odpotovalo na morje.«

mov: Mike Vale, Dean Deen, Josh Somen, Cleek in Ticko. Za sobotno zabavo, ki smo jo poimenovali kar Kingfešta, smo v goste povabili Kingstone, velenjske trubače Fešta band in Poweršok. Z izbranimi

skupinami smo želeli privabiti tudi malce starejše obiskovalce, ki so prizorišče napolnili, še preden je prva skupina sploh stopila na oder.« Nedeljsko zabavo Mešano na žuru je začela Godba Dobrna, letošnja novost

pa je bilo tekmovanje Dobrna ima talent, na katereem so se kandidati predstavili z različnimi točkami. Za najmlajše je poskrbel Ribič Pepe, Čuki, ki na Dobrni vedno naredijo dober žur, pa so poskrbeli za večurni narodnozabavni koncert. Ob tako zvenceh imenih slovenske glasbene scene organizatorji prireditev končajo ali z ničlo ali pa vsaj takšnim plusom, da po koncu prireditve ne ostanejo samo minusi. Mladi imajo svojo vizijo, kako bi še bolje pripravili naslednje Noči pod kostanji, vendar se zavedajo, da je treba vse narediti premišljeno, korak za korakom. Na športne turnirje, ki so teden pred glavno prireditvijo, si želijo vključiti še več športov, recimo kolesarstvo ali tenis, pri čemer Pavlinova pravi, da bo sčasoma prišlo tudi to.

ANJA ŠROT, foto: Time

Lunohodcev ne trka »luna«

POLZELA - V soboto so se že tretjič srečali slovenski lunohodci, torej tisti, ki se v času polne lune ponoči podajo na krajše ali daljše pohode.

Srečanje in pohod je organiziral odbor za pohodništvo pri Društvu upokojencev Polzela. Za to društvo

je bil to že 160 lunohod, tokrat pa so šli na bližnji Vimperk. Na Polzeli se je zbralo več kot sto lunohodcev, ki so si po pozdravu gostiteljev ogledali obnovljeni grad Komenda, nato pa se podali luni nasproti.

TT

Lunohodci na Polzeli

Da so Savinjčani »škrti«? Kje pa!

S savinjskih kmetij so priskočili na pomoč kmetu iz okolice Bistrice ob Sotli, ki je ostal brez krme za živino – Pri Resnikovih, ki jih je hudo prizadelo neurje, so pred enim letom ostali brez mame

Minilo je mesec dni od hudega neurja s točo na Kozjanskem, ki je najbolj uničevalo kmetijske pridelke. Kmetje so s pomočjo države (vsaj zaenkrat) zelo nezadovoljni, kar dobro vedo njihovi sotrpini na drugih območjih, na primer v Savinjski dolini. Savinjčani, ki so glede darežljivosti v različnih salah na slabem glasu, so se najmanj tokrat zelo izkazali.

»Za pomoč smo se odločili, ker smo bili v minulih letih sami v različnih težavah ter smo čakali na pomoč države. Te ni bilo, zato smo se odločili, da bomo priskočili na pomoč eni od kmetij v občini Bistrica ob Sotli, ki jo je prizadelo hudo neurje,« je povedal pobudnik akcije za pomoč Resnikovi kmetiji, kmet **Marjan Kupec** iz Svetega Lovrenca, med drugim tudi hmeljarski starešina. Gospodar na kmetiji, kjer dajejo poudarek tudi živinoreji. »Razmišljal sem, ali bo v Savinjski dolini akcija uspela ali ne, vendar je,« ni skrival zadovoljstva njen pobudnik. Na odmaknjeno Resnikovo kmetijo, v Križan Vrhu v občini Bistrica ob Sotli, so tik pred velikim šmarnom pripeljali v velikem tovornjaku štirideset bal s silažno krmo, kar pomeni trideset ton živalske krme.

Kmet Kupec iz Savinjske doline je že dvakrat doživel podobne nesreče, pri čemer so mu ljudje pomagali. »Zato sem se odločil, da se bom nekje oddolžil,« je sklenil po zadnjem neurju na Kozjanskem, kjer so številni kmetje ostali brez krme za živino. Za naslov najbolj pomoči potrebne kmeta je poklical na Občino Bistrica ob Sotli ter nato še predsednika pristojne komisije **Marka Stadlerja**, ki je opozoril na hudo stisko pri Resnikovih. Tam so ostali na kmetiji pred manj kot enim letom brez gospodinje – gospodar brez soproge ter zdaj 11-letna sinova

brez mame, prav tako živi tam 80-letna mama, ki potrebuje tujo pomoč. Temu hudemu udarcu je sledilo juljsko neurje, ki je med drugim uničilo 14 hektarjev koruze ter eno košnjo detelje, na dvanajstih hektarjih pašnikov pa je travo stlačilo v zemljo tako, da nova ne bo zrastle kmalu. Štrclji, ki so ostali od koruze, za siliranje niso primerni, saj se je pojavila škodljiva plesen. Na Resnikovi kmetiji imajo okoli sedemdeset glav živine, od tega štirideset krav in trideset telic, ki bi lahko ostale brez zadostne hrane. Gospodar **Jože Resnik** ter njegova družina se preživljata izključno s kmetijstvom.

Fantka brez mame

»Stara sem osemdeset let, vendar takšnega neurja še nisem doživela. Toliko toče je bilo, da bi moral ubiti škornje, da bi lahko prišel iz hiše,« se je julijske nesreče spominjala onemogla Resnikova mama **Marija**. »Sin in vnuka so se med neurjem znašli na traktorju, med delom,« je dodala. Pri Resnikovih nasploh ni pravega veselja, saj je spomin na tragedijo pred letom dni zelo živ. Po prometni nesreči, v kateri sta trčila tovornjak in terensko vozilo, je ostal **Jože Resnik** brez žene **Danice**, dvojčka **Tilen** in **Žan** brez mame ter tašča **Marija** brez snaha. Zakonca Resnik sta si dolga leta zamažala željo otrok, nato so se na kmetiji razveselili kar dveh fantkov naenkrat, ki sta ostala brez mame v

letih, ko jo najbolj potrebujeta. Nesreča se je prepletala z novo nesrečo.

Potem ko so ostali brez prizadevne gospodinje, so na kmetiji, ki je večinoma na nadmorski višini nad štiristo metrov, že opustili del vinograda. Resnikovi so od kmetijstva povsem odvisni, zato morajo kljub obema nesrečama vztrajati, stiskati zobe, da preživijo tudi v stiski. Pomoč kmetij iz občine Prebold je bila prva, ki so jo Resnikovi dobili po neurju, je povedal gospodar **Jože**. Zadostovala bo za mesec dni, seveda kombinirana s suho krmo ter silažno koruzo. V petek, ko so pomoč iz okolice Prebolda pripeljali, je dobrotnike iz Savinjske doline v imenu občine posebej pozdravil občinski svetnik, kmet **Jože Kralj**, ki je član občinskih odborov za oceno škode ter za kmetijstvo in gospodarstvo (prav tako je s traktorjem pomagal pri raztovarjanju). »V mesecu po neurju intenzivno popravljamo objekte, del njiv, ki so bile stoo odstotno uničene, pa je bilo preoranih ter posejana mnogocvetna ljujka,« je povedal o razmerah po občini Savinjanom, ki jih je zanimalo, kako so se kozjanski kmetje znašli po neurju. Najbolj jezni so na državo, še posebej po četrtkovem obisku regijske komisije za oceno škode, saj so omenjali, da naj bi se članica komisije iz ljudi in njihovih prizadevanj za odpravo škode skoraj norčevala. Pohvalili so Kmetijsko zadrugo Šmarje pri Jelšah, ki je najprej ponudila folijo za pokritje objektov, nato pomagala s semeni in z gnojili z zamikom plačila, poleg tega so se v zadrugo povezani

Med uničenimi koruznimi polji. **Jože Resnik** in sinova dvojčka, **Tilen** in **Žan**, ki so lani ostali brez soproge oziroma mame.

Zaradi opustošenja na poljih, travnikih in pašnikih bi lahko živina Resnikove družine, ki živi od kmetovanja, ostala brez krme. V hlevu je sedemdeset govedi.

kmetje v korist oškodovanih v neurju odpovedali dvajset tisoč

evrom, namenjenih strokovni ekskurziji. Zadruga prav tako

še vedno zbira krmo za živino. Hitro sta pomagala tudi Karitas in Rdeči križ.

Savinjčani iz Prebolda hudo stisko kozjanskih kmetov z območja, ki ga je opustošilo neurje, seveda dobro razumejo, zato so enemu od kmetov pomagali. V petek, ko so raztovarjali bale s silažno krmo, smo slišali o različnih naravnih in drugih nesrečah, ki so že prizadele posameznike iz Savinjske doline, ki so se zdaj odločili priskočiti na pomoč kozjanskemu kmetu. Prevoz v Križan Vrhu je omogočila Občina Prebold skupaj s prevoznikom podjetjem Kargo Trade in z voznikom **Edom Cestnikom** iz Šešča, ki je zvečer pred dobrodelno vožnjo šele prispel iz Nemčije, kjer je bil teden dni. Pri nakladanju in raztovarjanju bal je posebej prizadevno pomagal kmet **Borut Zagožen** iz Matk. »Ko sem po telefonu poklical kmeta Resnika, da mu bomo pripeljali pomoč, ni mogel verjeti ter je odgovoril, da mu še ni nikoli v življenju nihče ni nič dal. Da niti ne verjame, da bomo prišli,« se je med razkladanjem spominjal pobudnik akcije, kmet Kupec. »Pa govorijo, da smo Savinjčani skopi!« se je še pošalil.

BRANE JERANKO

Foto: TimE

Savinjčani v resnici niso »škrti«, za Resnikove so s kmetij v občini Prebold pripeljali kar štirideset bal s silažno krmo. Na fotografiji so (z desne proti levi) pobudnik pomoči **Marjan Kupec**, **Borut Zagožen**, **Kupčeva hči Anita** in vnukinja **Anja** ter voznik **Edo Cestnik**.

Kunigunda pred vrati

V petek se bo v Velenju začel 14. festival mladih kultur Kunigunda, nekaj dogodkov pa se začenja že danes

Festival mladih kultur Kunigunda je idejni projekt Mladinskega centra Velenje, sicer pa v njem sodeluje več kot štirideset mladih. Na različnih prizoriščih bo prinesel številne glasbene, gledališke, plesne in ostale dogodke in tudi različne delavnice. Že letos ga sofinancira (čeprav pogodbe še niso podpisali) Evropska prestolnica kulture (EPK), prihodnje leto pa bo dejansko nosilec mladinske alternativne kulture v sklopu EPK. Pred začetkom festivala smo se pogovarjali z vodjo festivala Dimitrijem Amonom.

Dimitrij Amon, vodja Kunigunde

Amon pravi, da se na Festivalu mladih kultur Kunigunda vsako leto trudijo prikazati alternativno mladinsko kulturo na ulici. Torej v središču mesta. »Kunigunda je tista, ki je lahko drzna in si marsikaj upa, poskusi kaj novega, tudi za ceno občasno manjšega obiska, včasih tudi nasprotovanja občank in občanov. Ampak vse to je mladinska kultura in v tako veliko mesto, kot je Velenje, to tudi sodi,« z žarom razlaga Amon. In nadaljuje o najbolj »odštekanih« dogodkih, ki jih obiskovalci res ne bi smeli zamuditi: »Izpostavil bi največji grafit, ki ga bomo naslikali na opuščeni objektu klasičnice. To je objekt, ki je v preteklosti služil za klasificiranje premoga, zdaj pa bomo kulturo poskušali umestiti nanj. Narišali bomo (začeli bodo danes, op. p.) namreč največji enotni grafit, ki bo meril več kot tisoč kvadratnih metrov. Naslednji dogodek iz ulične umetnosti bo vizualizacija doma kulture, ki jo bomo pripravili naslednjega torka. Dom kulture bo zaživel v drugačni podobi, kot smo

ga navajeni. Po njem se bodo vizualno sprehajale različne oblike, vse bo povezano z glasbo. To pripravljajo naši mladi velenjski ustvarjalci in mislim, da je dogodek vreden ogleda.«

Kaj bo smetana med koncerti, ki jih pripravljate?

To bo zagotovo koncert Kirila Džajkovega v Letnem kinu ob Škalskem jezeru. To bo otvoritveni koncert, 19. avgusta. Nastopili bodo še Karma Coma, to so zmagovalci natečaja mladih neveljavljenih skupin, ki smo ga letos pripravili skupaj z Mladinskim centrom Krško. Nastopila bo še skupina Leni Kravac, za večerno dogajanje po koncertu pa bo skrbelo društvo CUF, ki bo izvajalo avdio-vizualni performans.

Kunigunda je festival mladih kultur. Kdo so mladi?

Mladi so vsi, ki na Kunigundi programske ustvarjajo, jo tehnično pokrivajo, ki skrbijo za celotno logistiko. To so mladi. Seveda so mladi tudi tisti, ki na Kunigundi nastopajo in izvajajo svoj program. Mislim, da se

starostna meja v povprečju vrti nekje okrog trideset let in mislim, da je to tisto pravo zrelo obdobje mladih. Dajemo pa priložnost tudi mlajšim, saj tudi za otroke pripravljamo in ustvarjamo program. Tako bomo pripravili plesno poletje za otroke (tudi to se začenja danes, op. p.). Gre za vodene delavnice, kjer bodo mladi sami pripravili muzikal. Otroci bodo v mladinskem hotelu pod vodstvom štirih mentorjev, ki jih bodo učili džez baleta, hip hopa, pevskega in gledališkega nastopanja in nenazadnje tudi izdelave scene. Konec delavnice bo 26. avgusta v Sončnem parku. Gre za neodkrito lokacijo, ki je v Velenju že živela pred več kot desetimi leti. Ljudje se sprehajajo mimo, ne zavedajo se, da je to eden zelo dobrih prireditvenih prostorov, ki jih Velenje ne izkorišča. Kunigunda je primeren festival, da odkriva še neodkrita prizorišča za svoj program.

Kako se je Kunigunda umestila v slovenski prostor?

Kunigunda si je počasi utrjevala svojo pot v tej mladinski alternativni kulturi. Mislim, da je trenutno na zelo visoki ravni, prepoznavna tudi izven meja Velenja. Vsekakor si je to zaslužila s kakovostnim programom v preteklih letih, mi pa se trudimo, da bi vsako leto postajala večja in bolj prepoznavna ne le izven Velenja, ampak tudi izven Slovenije. Ne smemo pozabiti, da bo Kunigunda vodilni alternativni festival mladinske kulture v sklopu projekta EPK.

Kako je gospodarstvo sprejelo Kunigundo? So recimo gostinci našli v tem svojo priložnost?

Če konkretno govorimo o gostincih, niso našli konkretne priložnosti v tem. Ostali del gospodarstva pa čuti neko lokalno obvezo oziroma družbeno odgovornost in nas podpira. Zavedajo se pomena, te socialne note, ki jo festival nosi. Zavedajo se, da pripravljamo program za otroke njihovih zaposlenih, zato nas podpirajo, tako moralno kot seveda tudi finančno.

Nekaj denarja boste letos dobili tudi na podlagi projekta Evropske prestolnice kulture.

EPK nam v letu 2011 prinaša proračun v višini 40 tisoč evrov, s čimer bomo dejansko pokrili polovico stroškov našega festivala, kajti 40 tisoč evrov mora po pogodbi za ta projekt prispevati lokalna skupnost. Letošnji program oziroma celotno izvedbo Kunigunde ocenjujemo na približno 85 tisoč evrov.

Že načrtujete program za prihodnje leto?

Znani smo po tem, da gledamo naprej, zato tudi letos ne sedimo križem rok. Že intenzivno razmišljamo, kaj pripraviti za naslednje leto, ko bo še toliko večji poudarek zaradi EPK. Zаметki programa so že postavljeni oziroma vsaj znani, kaj naj bi naredili. Računamo na to, da bomo festival razširili na celo leto in bomo pripravljali dogodke ob koncih tedna, ki bodo nosili znak Festivala mladih kultur Kunigunda, smetano vseh teh odličnih izvajalcev pa bomo pobrali in jih predstavili na naslednjem, 15. festivalu mladih kultur Kunigunda.

SPELA KURALT
Foto: TimE

Marsikaj je bilo in dandanes ni več

Ko je bilo na šolskem programu redno čtivo, se je večina zmrdovala, češ, spet ti naši, domači avtorji. Vedno nekaj težijo. Pa smo jih nekako »dali skozi«. Ko se potem v malce bolj zrelih letih spet odločiš in vzameš v roke kakšno knjigo iz domače knjižnice, si ne moreš kaj, da si ne bi priznal, da še danes marsikaj velja, kar so mnogi slovenski pisatelji zapisali že v malce bolj oddaljeni preteklosti.

Povest o dobrih ljudeh je knjiga, ki jo iz današnje perspektive lahko preberemo še bolj doživeto in se nas lahko še dosti globlje dotakne kot morda nekoč. Je dokaz, da nekatere knjige resnično lahko večkrat, v različnih življenjskih obdobjih, vzamemo v roke in jih doživimo pač drugače. In morda tudi vi izbrskate kakšno misel »ta starih dveh Koštrcev«, ki živita sama, le tu in tam ju obišče nesojeni vnuk Peter, menda krajevni razbojnik, ki dela dobro ubogim, tako da jemlje bogatim. In Ivan z lepo ženo ter s slepo posvojenko

tako urejeno in potrjeno. In če se kdaj kdo upre takim stvarim, kakor se je nekoč v mladih letih uprl Peter Koštrca, ga imenujejo ljudje za razbojnika, čeprav ga imajo radi ...«

Strinjamo se lahko tudi z razpredanjem o tem, kako si ljudje pogosto po nepotrebnem zapletamo življenje, saj si vselej želimo slišati »zato« na tisti svoj večni »zakaj«. »Vetrovi pa pihajo vso pomlad in se ne sprašujejo zakaj, ptice letajo po zraku, metulji, čebele, vse gre svojo pot in se ne sprašujejo, zakaj. Ribe skačejo nad vodo in čeprav bi lahko površen človek dejal, da zato ker love mušice, ni to pravi odgovor; in tudi ribe ne sprašujejo, zakaj. Še sonce se ne sprašuje, zakaj sije in greje Zemljo. Tako je odločila narava, tako je od vekov in tako bo ostalo. Samo človek naj bi se vprašal: zakaj?«

Povest o dobrih ljudeh spada med tista Kranjčeva dela, ki jih lahko tematsko uvrstimo med vsebino »človek in zemlja«, s poudarkom na Prekmurju, pisateljevih koreninah. In čeprav je pripoved nastala leta 1940, se lahko ob besedah glavnega junaka

V rubriki Bukvarna Novega tednika vas novinarji našega časopisa in Radia Celje vabimo k prebiranju knjig, ki so se nam vtisnile v spomin; iz tega ali onega razloga. Mi priporočamo, vi izbirate. Prav je, da povemo, da rubrika ni komercialna, torej je nihče ne oglašuje in sponzorira. Odraža zgolj mnenje knjigoljubcev. Ob letu osorej se morda sestanemo ljubitelji knjig. Zato vas tudi vabim, da se nam, spoštovani bralci, pridružite in kakšno »bukvo«, ki vas je navdušila, predstavite tudi vi. Razmislite nam pošljite na naslov: tednik@nt-rc.si.

ostarela zakonca obišče praviloma enkrat na leto, da bi prezimil v majhni izbici in se nekako ceneje pretolkel skozi zimo. In tako že nekaj let, vse dokler njegova lepa žena ne zbežlja z zgovornim Petrom in naposled tudi zbeži od Koštrcev, ker si želi iti v svet, želi živeti življenje in zapusti Ivana, ki sanja sanje majhnega človeka. To je »tisti, ki še kaj želi in ki dela načrte za najbolj borno prihodnost ...«

In na moč aktualen je tudi ostareli Koštrca, ki pravi: »Vi-diš, na svetu so zakoni in na svetu je oblast, ki čuva, da nihče ne krši teh zakonov. Nekoč zdavnaj, bog ve v katerem času, morda vse to ne bi bilo tako težko in morda pride spet kdaj čas, ko bodo ljudje drugače presojali, toda danes je tako. Tako je, da morajo mali ljudje samo trpeti in delati, drugi pa le brezdelno žive. To ni naključje, to je

Koštrca zamislimo tudi danes: »Mnogo stvari je, ki so bile nekoč in jih dandanes ni več; umrle so, kakor so umrli dobri ljudje.«

BISERKA POVŠE TAŠIČ

O AVTORJU

Miško Kranjec je izšel iz revne kmečko-delavske družine v Veliki Polani in tudi zato ima skoraj v vseh svojih delih izreden posluš za majhnega človeka, torej tistega, ki se skuša pretolči skozi življenje iz dneva v dan in si pri tem dovoli manjše in večje sanje. Kranjec je že kot gimnazijec napisal prvo črtico, bil je med organizatorji upora proti okupatorju v Prekmurju, zatem novinar, urednik in tudi direktor Cankarjeve založbe. Poleg številnih povesti s prevladujočo kmečko, prekmursko tematiko in proletarstvom je mnogim zagotovo ostala najbolj v spominu knjiga Strici so mi povedali.

Slatinčani s Festivalom Musica

V Rogaški Slatini se vrstijo koncerti Festivala Musica – feel the music, ki ga pripravljajo od lani v zdraviliškem jedru, in sicer na prostem.

Festival se je začel minuli petek, ko je bilo mogoče najprej uživati ob skladbah portugalskega fada ter glasbi Zelenortskih otokov, Južne Amerike ter Španije. Glasbo je v Zdraviliškem parku predstavil Mateja Starič trio, sledila je glasba posvečena ljudskemu izročilu iz različnih koncev sveta, s poudarkom na slovanski duši. Glasbo je predstavila Brencl banda iz Bistrice ob Sotli. Ob koncu tedna je nastopil še slovenski Duo Caña s flamenko kitaristom in cajonistom.

V tem tednu se bo festival končal s koncertoma mariborskega kantavtorja Marka Groblerja, ki bo nastopil s harmonikarjem Janezom Dovčem ter s skupino Jararaja, ki ga posveča slovenski ljudski glasbi. Koncerte Festivala musica, ki ga je organiziral Javni zavod turizem Rogaška Slatina, pripravljajo pri paviljonu Tempel v Zdraviliškem parku ter na bližnji Evropski ploščadi.

BJ

Na prvi ex-tempore

V vasi Brecljevo v okolici Šmarja pri Jelšah, kjer imajo prizadevno Kulturno skupino Brecljevo, so pripravili prvi slikarski ex-tempore.

Na ex-tempore so sodelovali ljubiteljski slikarji z območja med Laškim, Celjem, Dobjem pri Planini, Rogaško Slatino in Majšperkom, ki so v šmarški okolici poiskali zanimive motive. Sodelovali so (na fotografiji od leve proti desni) Slavko Jerič, Anica Krajnc, Franc Ratej, Milica Trontelj, Branko Gajšt, Amina Kolarič, Jožica Trobec in Marija Ducman ter (na fotografiji čepijo) Jože Gajer, Jožica Cajhen, Dragan Podovac in Branka Dragosavac. Prireditev je bila pod pokroviteljstvom Občine Šmarje pri Jelšah.

BJ

Šrilanka: začimbe, čaj, kokos in dragi kamni

V zadnjem delu feljtona o Šrilanki, bo Laščanka, zgodovinarica in popotnica Alenka Hren Medved pisala o enaindvajset milijonov nasmejanih ljudi.

Šrilanka je od ekvatorja oddaljena le 650 kilometrov in ima zaradi svoje lege tropsko monsunsko podnebje. Podnebje in razgiban relief omogočata rast številnih začimb, čaju, kavi, kakavu in tropskemu sadju.

Na tem rodovitnem otoku rastejo za nas tako pomembni priboljški iz daljnih dežel, kot so cimet, vanilja, poper, kava in kakav. Zaradi obilice začimb, predvsem cimeta, ki je tukaj endemit, je Šrilanka znana zahodnemu svetu že od antike. Prvi, ki so na otoku dobili monopol nad trgovino z začimbami, so bili arabski trgovci, sledili so jim Portugalci, nato Nizozemci, medtem ko so bili zadnji kolonizatorji otoka Angleži. Še danes tukaj pridelajo dve tretjini svetovne proizvodnje cimeta in so tretji največji proizvajalec čaja na svetu. Cimet pridelujejo na južni obali države, saj potrebuje vroče in vlažno podnebje. To je zimzelen grm, ki zraste približno dva metra v

višino. S pridelavo cimeta se ukvarjajo cele družine, ki imajo svoje nasade na majhnih otočkih sredi mangrov v delti reke Gin Ganga. Cimet pridobivajo iz notranjega dela drevesne skorje, ki jo olupijo na poseben način ter posušijo in zmeljejo v prah.

Poper v tej deželi raste tako v gozdu, kjer se ovija okoli večjih dreves, kot tudi v nasadih. Pri nas poznamo več vrst popra: zeleni, črni, beli, rdeči ... Ponavadi si mislimo, da so to različne vrste rastlin. V resnici pa je to le ena vrsta, katere plodove nato obdelajo na različne načine. Drugače je z ostalimi začimbami, ki so jih na Šrilanko prinesli iz drugih delov sveta, a tukaj zelo dobro uspevajo. Klinčki so na otok prišli iz Indonezije, danes pa uspevajo v osrednjem delu države. Takšni, kot jih poznamo mi, so še neodprt brstič, ki ga obe reje in posušijo. Tudi kava in kakav uspevata tukaj. Čeprav so kavo sem prinesli Arabci, kakav pa najverjetne-

je Portugalci, danes dobro uspevata v osrednjem delu otoka.

Na poseben način je na otok kot zadnji prišel čaj. Angleži so v osrednjem delu otoka konec osemnajstega stoletja zgradili velike plantaže kave, ki pa jih je v začetku devetnajstega stoletja uničila bolezen. Kavo so zato poskusili nadomestiti s čajem, kar se je izkazalo za izjemno dobro potezo, saj je čaj na tem območju odlično uspeval. Kmalu so plantaže čaja preselili v zanj bolj ugoden višinski del države, kjer so še danes. Vsaka plantaža je imela svojo tovarno, v kateri so nato predelovali čajne lističe. Kot delovno silo so na plantaže pripeljali revne Tamilce iz južne Indije, ki so tam pripadali najnižji kasti. Pridelava čaja se je od začetkov do danes bolj malo spremenila. Plantaže še vedno sestavljajo meter visoki grmički čajevca, na katerih vse delo poteka ročno. Tako ženske vsak dan obirajo mlade čajne lističe, moški pa skrbijo za plantažo. To hribovito pokrajino je nekoč pokrival tropski gozd, danes pa so tu le še čajevce plantaže, med katerimi rastejo veliki evkaliptusi, ki dajejo čaju senco. Ko nabiralke čaja oberejo sveže čajne lističe, gredo ti še isti dan

v tovarno, kjer jih na različne načine posušijo in zmeljejo. Od načina obdelave čajnih lističev je nato odvisno, katero vrsto čaja želijo proizvesti, saj iz iste rastline izvirajo tako črni, rjavi kot tudi zeleni čaj.

Seveda ne gre brez kokosa, ki raste po celotnem otoku. Popotnik lahko popije kokosov oreh na vsaki stojnici s sadjem. Kokos na Šrilanki uporabljajo na različne načine, tako poznajo kokosov med, ki je nekakšen nektar, ki ga pridobijo iz kokosovih cvetov, palmovo vino in žganje z imenom arak, ki ga destilirajo iz palmovega vina. Poleg tega pridelujejo še vsem znano kokosovo moko in kokosovo olje.

Poleg začimb so pomemben izvojni produkt države tudi dragi kamni, kot so diamanti, smaragdi, rubini, safirji in mesečevi kamni. Kopljejo jih v rudnikih po vsej državi. To so majhni rudniki v obliki jaškov, ki so v spodnjem delu malce razširjeni. Delo v njih še vedno poteka večji del ročno. Pridobljene kamne nato obdelajo in prodajo v tujino. Nekatere od njih, kot sta na primer moder mesečev kamen in zvezdasti rubin, je mogoče najti samo na Šrilanki.

ALENKA HREN MEDVED

IZBERITE NAJ KNJIGO PO PRIPOROČILU BUKVARNE NOVEGA TEDNIKA

Zaporedna št.	Avtor	Naslov	Priporočila
1.	BRYSON BILL	Kratka zgodovina skoraj vsega	TATJANA CVIRN
2.	DOVČ JANEZ	Sozvočja Slovenije	BRANE STAMEJČIČ
3.	GAZVODA NEJC	V petek so sporočili, sa bo v nedeljo konec sveta	IVANA STAMEJČIČ
4.	J.K. JEROME	Trije možje se klatijo	POLONA MASTNAK
5.	KOZINC ŽELJKO	Lep dan kliče	BRANKO JERANKO
6.	KRAJNC MATEJ	Krst pri Savici	BOJANA AVGUŠTINČIČ
7.	KUZMAN JOŽE	Leto prej	BRANE JERANKO
8.	LAURIE HUGH	Poka puška	BRANE STAMEJČIČ
9.	MARQUEZ GABRIEL J.G.	Žalostne kurbe mojega življenja	BISERKA POVŠE TAŠIČ
10.	MAZZINI MIHA	Drobtinice	URŠKA SELIŠNIK
11.	OPEKA PEDRO	Dnevnik spopada	SAŠKA T.OCVIRK
12.	POLITKOVSKA ANA	Zadnji zapiski	SAŠKA T.OCVIRK
13.	SAVIANO ROBERTO	Gomora	TATJANA CVIRN
14.	TRIBUSON GORAN	Če ne bo hujšega	ŠPELA KURALT
15.	VEZOVIŠEK MARKO	Kuba libre	ANJA ŠROT
16.	VILFAN PETER	Črni Peter brez dlake na jeziku	DEAN ŠUSTER
17.	ZADRA ELMAR IN MICHAELA	Točka G	SIMONA ŠOLNIČ
18.	ZERZNER JANKO	Po koroških poteh	BRANE JERANKO
19.		Psi	MATEJA JAZBEC

GLASOVALNI LISTIČ

Spoštovani bralci Novega tednika, vabimo vas, da glasujete za knjigo, ki vas je med priporočenimi najbolj navdušila.

Izbrane knjige vam sicer ne bomo podarili, vas bomo pa zagotovo prijazno nagradili. Med vsemi prejetimi glasovalnimi lističi bomo namreč tri tudi izžrebali.

IZREŽITE GLASOVALNI LISTIČ IN NAM GA DO 31. SEPTEMBRA 2011 pošljite na naslov: NT&RC d.o.o., Prešernova 19, 3000 Celje

Glasujem za knjigo pod zaporedno številko: _____

IME IN PRIIMEK: _____

NASLOV: _____

GSM/TELEFON: _____

E-MAIL: _____

Obkrožite:

- a) sem naročnik Novega tednika
b) občasno berem Novi tednik

Maratonsko življenje

Pred vrati je 27. tradicionalni maraton Celje-Logarska dolina. Praznik teka in hoje je odlična priložnost, da vas spodbudimo k enemu najbolj zahtevnih maratonov pri nas, ki ob enem šteje za evropski pokal, tistim bolj nejevernim pa dokazemo, da maratonce niso samouničujoča bitja. Kdo drug bi o življenja maratona vedel povedati več kot specialist interne medicine v celjski bolnišnici mag. Ivan Žuran.

Že vrsto let je s svojo zdravstveno ekipo spremljevalec 75-kilometrov dolgega maratona iz Celja do Logarske doline. Preden se je strokovno posvetil sodelovanju z Društvom maratoncev in pohodnikov Celje, je svoje poslanstvo opredelil po naslednjem premisleku: če bi se sam udeležil takšnega teka, bi od zdravstvene službe pričakoval, da mi svetuje, kako doseči svoj cilj z najmanj težavami med tekom in po njem, da mi pomaga v primeru poškodbe ter da pravilno in pravočasno ukrepa v primeru najhujšega. Njegovo delo je torej svetovati, odpravljati teža-

Maratonec je tekač, ki je brez zapletov sposoben teči neprekinjeno približno štiri ure, navaja Ivan Žuran. Treniran tekač, sposoben premagovati kilometre in napore na progi, mora obvezno teči šest dni v tednu in opraviti med 80 in 200 kilometri.

ve in pravočasno ukrepati. V kolikšni meri so tekači med ultramaratonskim tekom ogroženi zaradi napada nenadne srčne smrti, Žuran pojasnjuje, da je tovrstno tveganje znatno manjše kot pri ostalih, ki ne tečejo, in doseže 0,002 odstotka. »Ni dvoma, da je tek koristen, preprečuje bolezn, omogoča pretočnost krvi, izboljšuje psihofizično počutje ter vpliva na ustvarjalnost.« Maratonec je tekač, ki je brez zapletov sposoben teči neprekinjeno približno štiri ure, navaja Žuran. Treniran tekač, sposoben premagovati kilometre in napore na progi, mora obvezno teči šest dni v tednu in opraviti z razdaljo med 80 in 200 kilometri. Osemkratni zmagovalec maratona Celje-Logarska dolina Stane Barber iz Velenja se je na ultramaratonski podvig pripravil tako, da je vsak dan pretekel po 20 kilometrov, zadnja dva meseca pa vsak dan izmenično tekel 20 oziroma 40 kilometrov, teden dni pred tekmom je miroval. Ultramaraton terjaja vsaj 16 tednov priprav. Izjemno pomemben je čas za regeneracijo. »Tekmovalec naj bi miroval toliko, kolikor tekmovalnih dni je opravil,« še svetuje Žuran. Za maratonce teka ne predstavlja rekreacije, temveč način življenja. Za premagovanje napora zadostuje 65 odstotkov maksimalne srčne frekvence (od številke 220 odštejemo leta in rezultat pomnožimo z 0,65, op. p.). Prehrana maratonce naj bo čim bolj uravnotežena, dnevno naj vsebuje od 2 do 3 tisoč kalorij. Prevladujejo naj ogljikovi hidrati (od 500 do 600 gramov na dan), beljakovine (od 80 do 120 gramov na dan), maščobe (80 gramov na dan) ter sadje in zelenjava.

opozarja na svetovalno vlogo zdravnika. Njegovi nasveti maratonce so priporočljivi v času priprav na podvig, pred začetkom tekme, med njo in ob prihodu na cilj. V času priprav so tekmovalci pogosto prepuščeni sami sebi, zato marsikdo priprave neustrezno načrtuje. Ena večjih težav je, kako zagotoviti zadostno količino tekočine v telesu. »Pretirani vnos tekočine lahko privede do motnje v sestavi telesnih tekočin, in sicer do znižane vsebnosti natrija v krvi in posledic v delovanju možganov ter živčnega sistema.« Tekači, ki so počasnejši in dlje časa na progi, pogosto zaužijejo večje količine vode, kar lahko privede do zastrupitve in nadalje do krčev ali epileptičnih napadov. Tako imenovani hiponatremiji so nagnjeni tekači z nižjo telesno težo, ženske ter počasnejši in neizkušeni. Žuran zato svetuje, da se morajo maratonce znajo opazovati ter da morajo opraviti tehtanje pred maratonom in po njem. Izguba več kot dveh odstotkov telesne teže pomeni dehidracijo telesa, povišanje teže pa zastrupitev z vodo. Pred tekom ni priporočljivo spiti več kot litra vode. Vsaj štiri ure pred tekom je treba spiti od 500 do 600 mililitrov vode, na vsakih pet pretečenih kilometrov pa od 150 do 200 mililitrov vode oziroma od 600 do 800 mililitrov vode na uro. Liter tekočine naj ima 60 gramov ogljikovih hidratov in kavno žličko soli. Poleg naštetih so pogoste poškodbe še mišične in prebavne težave, vnetje črevesne sluznice, ob višjih temperaturah pa tudi toplotna izčrpanost in vročinska kap. V primeru težav med tekom nikar ne posegajte po protibolečinskih tabletah, kot sta denimo ketonal in naklofen, temveč raje vzemite lekadol.

Preveč vode škodi

Bolj kot na neposredno medicinsko pomoč Žuran

Tekst in foto: MATEJA JAZBEC

Dobrna open uspel

Mladinski klub Dobrna je tudi letos v okviru Noči pod kostanji organiziral tradicionalne športne turnirje Dobrna open 2011.

Prireditev, ki vsako leto privabi veliko obiskovalcev, je letos privabila še več tekmovalcev, ki so se merili v košarki, nogometu in odbojki na mivki. »Letos je bilo res veliko ekip, najverjetneje zato,

ker je bilo napovedano lepo vreme in ker je Noč pod kostanji vsakoletna prireditev, ki privabi veliko mladih,« je dejala predstavnica za odnose z javnostmi Špela Pavlin. Tekmovalo je več kot trideset ekip, večina pa jih je prišla iz okoliških krajev, kot so Šentjur, Vinska Gora, Šempeter, Celje ... Prve tri uvrščene ekipe v posameznih kategorijah

oziroma zmagovalci so poleg pokalov prejeli še denarne nagrade: »To je seveda razveselilo sodelujoče in jih morda še dodatno motiviralo, saj so

bili vsi zelo požrtvovalni v športnih disciplinah,« je še dodala Pavlinova.

MK
Foto: TimE

V odbojki na mivki, kjer so lahko tekmovalce mešane ekipe, so zmagale Jagode.

Zmagovalci košarke so bili fantje iz ekipe Duo mi trije, v nogometu pa je slavila Vigo avtovleka Sešl.

KOLENDARČEK REKREATIVNIH PRIREDITEV

20. avgust ob 10.00

MALI NOGOMET

Turnir malega nogometa na Korošici, info: PD Celje matica

KOLESARJENJE

19. Kolesarski skok na Roglo, start pred športno dvorano Zreče, info: Kolesarski klub Rogla, 031 466 266 (Tone), joze.plank@siol.net

20. avgust ob 18.00

TEK

19. Tek skozi pet vasi, Matke v občini Prebold, 10.8 km, info: Športno društvo Matke, 031 477 347 (Rok), sdmatke@gmail.com

Gremo v hribe

Lepote doline Podvolovljek

Precej pozabljena dolina, za katero je zanimanje povzročila šele katastrofalna poplava leta 1991. Žalostno, toda resnično. Marljivi turistični delavci Podvolovljeka so pred časom izdali simpatično zloženko, kjer so predstavili večino teh znamenitosti, kot so: slap Cuc, Riharjeva jelka, dolina Lučke Bele, soteska Brložnice, Žagerski mlin, cerkev sv. Antona Puščavnika in nekaj turističnih kmetij. Kljub tej zloženki je širši slovenski javnosti dolina še vedno premalo znana. Poglejmo še nekaj teh značilnosti in manj znanih lepote Podvolovljeka malce bolj podrobno.

K slapu Cuc in Riharjevi jelki nas usmeri skupni smerokaz. Slapišče je visoko okoli šestdeset metrov. Sestavljajo ga trije precej vodnati slapovi. Za ogled vseh treh slapov je potrebna pazljivost, še posebej če je mokro. Po poti lahko pride mo do Riharjeve jelke, ki je malce višje. Njen obseg znaša 585 cm, višina pa več kot dvajset metrov, kar jo uvršča med najbolj mogočne jelke v Slovenije. Med posebnostmi velja omeniti šest kilometrov dolgo dolino Lučke Bele, ki je pod znano Korošico v Kamniško-Savinjskih Alpah.

Spada med redko obiskane doline Slovenije. Verjetno ni naključje, da si je sokol sele izbral svoje gnezdišče prav tu, saj spada med zelo ogrožene v Evropi. Vsa dolina je zavarovana kot ornitološki rezervat. Soteska Brložnice leži v zgornjem delu doline Podvolovljeka. V nepropustno kamenino je potok Brložnice vrezal več kot tisoč metrov dolgo sotesko, na nekaj mestih je široka komaj meter. V sušnih poletnih mesecih potok ponikne in kasneje privre kot izvir Lučnice.

Pred leti so obnovili Žagerski mlin, katerega starost ocenjujejo na 250 let. Pred časom je pogorel zaradi prižiganja lastnikove pipe. Zaradi svoje funkcionalnosti je bil v tistih časih nenadomestljiv, zato ga je lastnik kaj hitro obnovil. Danes, ko mlini izgubljajo svoj statusni simbol in služijo le kot kulturni spomenik, ta služi svojemu prvotnemu namenu – mletju žita. Je ob asfaltni cesti, na kar nas opozori lična tabla. Med kulturne spomenike spada temeljito obnovljena podružnična cerkev sv. Antona Puščavnika. Prvič je bila omenjena leta 1631. Zvonik so postavili leta 1830, ladjo pa so obokali leta 1862. Med zelo znanimi je tudi križev pot iz leta 1733.

Manj znana zanimivost doline je slap Rep, ki prav tako nikjer ni omenjen niti ni vrisan v nobeni karti. Višina slapa znaša okoli dvajset metrov. Sestavljen je iz treh delov. Po močnejših deževjih je enkrat, kajti voda se zanimivo pretaka in ustvarja domišljijo. Pot do slapa je zelo preprosta. Po asfaltni cesti, ki pripelje iz Luč (8 km), zavijemo levo na makadamsko cesto h kmetiji Rep (400 m pred Žagerskim mlinom). Po 600 metrih ozke ceste, pri ostrem ovinku, pustimo svojega jeklenega konjička in nadaljujemo po poti do potoka. Treba ga je preskočiti in nadaljevati do stečiča dveh potokov. Izberemo levega, zato je treba ponovno prečkati potok in se po nakazani stezici vzpeti proti slapu. Paziti je treba le pri lesenih brveh, ker nimajo zaščitnih ograj in so po dežju precej spolzke. Od avtomobila do slapa ni več kot deset minut.

Če vas zamika domača hrana, zavijte v eno od številnih turističnih kmetij, ki jih v dolini ne manjka. Dolina Podvolovljek v Zgornji Savinjski dolini in njene zanimivosti so vredne obiska v vseh letnih časih, zato le pogumno v odkrivanje, ne boste razočarani.

FRANCI HORVAT

Enkrat bo tudi tobogan

Šentjurski bazen je po velikosti primerljiv z okoliškimi in je, čeprav leži ob glavni cesti, ravno prav odmaknjen, da vas ne bo motil hrup motorjev in avtomobilov. Občina Šentjur je bazen zgradila že pred skoraj tridesetimi leti, konec osemdesetih let so ga prenovili in umestili v plastično školjko. Leta 2002 je upravljanje prevzel Marjan Bohorč, ki ima v najemu tudi okrepčevalnico: »Promet je vsa leta nespremenjen. Čeprav mislim, da bo letošnja sezona zaradi vremena najslabša do zdaj, a pri tem se ne da omagati.«

»Če je res dobra sezona, poslujemo z dobičkom, ki ga ustvarimo s prodajo kart reševalcem, drugače pa bazen ni dobičkonosen,« pove Marjan Bohorč, ki je kljub temu z veseljem upravljaec. Kopalna sezona se v Šentjurju začne sredi junija in konča sredi septembra, zato veliko pozornosti namenjuje sodelovanju s šolami. Vsako leto podarijo

osnovnim šolam Hruševac in Franja Malgaja brezplačne karte, letos pa so brezplačne vstopnice podelili še učencem OŠ Ponikva in Dramlje. »Sodelujemo tudi z mladinskim centrom, kjer lahko člani dobijo kupon, s katerim imajo nato prost vstop.« Prav tako sodelujejo z okoliškimi društvi, ko prirejajo turnirje v namiznem nogometu ter Bazenjenje, kjer

Kondicija javnih kopalnišč je še vedno pod našim drobnogledom. Obiskali smo že Orlovo vas, Radeče, Prebold in se tokrat odpravili v Šentjur.

se vrstijo razni športni dogodki, ki privabijo veliko ljudi. Posebnost bazena je, da je ob odprtju kopalne sezone kopanje za vse obiskovalce brezplačno.

Velikokrat so na bazenu tudi profesionalni športniki, saj je v kraju veliko športnih klubov: »Poleg mladine se pridejo osvežiti tudi športniki, včasih imajo celo kakšen trening v vodi, drugače pa pridejo na neke vrste regeneracijo,«

doda Bohorč. Ker je bazen umeščen v šentjurski športni park, imajo obiskovalci možnost igranja tenisa, košarke, nogometa, vendar se morajo za uporabo igrišč dogovoriti z društvi.

Želijo si tobogan

Že več let si v Šentjurju prizadevajo, da bi na bazenu dobili tobogan, vendar se Bohorč zaveda, da je to velik strošek, zato na občino kot lastnico objekta ne izvaja pri-

tiskov. »Verjamem, da bomo enkrat našli v proračunu še denar za tobogan, a zaenkrat ga pač še ne bo,« doda upravljaec, ki zadovoljno pove, da so letos namestili tobogane samo v majhnem, otroškem bazenu. V prihodnosti se prav tako nadejajo,

da bodo obnovili kakšen del bazena, četudi, sploh na prvi pogled, ni potrebnih nikakršnih obnovitvenih del, saj je bazen ne glede na to, da ni ravno nov, v takšnem stanju, kot bi ga pravkar zgradili.

MOJCA KNEZ
Foto: GrupA

Tako občina kot upravnik od bazena ne pričakujeta dobičkonosnosti, temveč si predvsem želita, tako pravi Bohorč, v prihodnosti uvesti brezplačne karte za otroke. Cene celodnevni vstopnic znašajo za otroke tri in za odrasle štiri evre, pri čemer ponujajo določene popuste upokojevcem in invalidom. Obiskovalci imajo možnost najema ležalnika in senčnika, prav tako lahko igrajo namizni tenis. Bohorč, ki ima v bližini tudi gostišče, je še najemnik lokala ob bazenu, kjer poleg pijače ponujajo tudi hladne prigrizke in tople obroke.

Celjani prvič nadigrali tekmece

Toda v zadnjih sekundah bi lahko doživeli poraz – Rudar v Stožicah povedel, zatem bil z mislimi že na avtobusu

Prva tekma 5. kroga v 1. slovenski nogometni ligi je bila odigrana v celjski Areni Petrol že v petek, termin pa je bil ustrezen, kajti sledil je podaljšan konec tedna zaradi praznika.

CM Celje in Nafta sta se razšla neodločeno (1:1). Rudar je na gostovanju pri Olimpiji povedel z 1:0, na koncu pa izgubil z 1:3.

Ne le žalostni, tudi jezni

Pred več kot tisoč gledalci so si Celjani v prvem delu priigrali kopicico zrelih priložnosti (Bezjak, Firer, Krljanovič, Popovič) – gostje so zapretili dvakrat – prav vse pa so ostale neizkoriščene. Kot je v nogometu v navadi, so nasprotniki povedli. Po lepi akciji je bil v 62. minuti strelec Lesjak. Le štiri minute zatem je po podaji s kota »celjskega garača« **Sebastjana Gobca** izenačil **Ivan Firer** z odličnim udarcem z glavo in dosegel drugi gol v tej sezoni: »Dogovorili smo se, da vtečem proti prvi vratnici, »Gobijeva« podaja je bila zelo natančna. Še sam ne vem, kaj se je zgodilo po lepi Bezjakovi podaji. Uspelo mi je dobro nastaviti nogo, žoga pa je zadela vratarja v koleno. Se zgodi. Želel sem najbolje. Če ne izkoristimo toliko priložnosti, ne moremo zmagati. Obžalujemo lahko zaradi dveh izgubljenih točk. Bili smo boljši. Škoda, nismo le razočarani, tudi jezni smo.« V napadu je zaigral še **Damir Marijan** in za Krljanovičem zapravil dve priložnosti, zadnja (v 82. minuti) je bila izjemna, ko je v daljšem prodoru zablestel **Denis Popovič**. Zdelo se je, da lahko le gostitelji spremenijo rezultat, a v 92. minuti se je sam v celjskem kazenskem prostoru znašel Tomažič Šeruga. Ko je vsem zastal dih, se je zapletel, izkazal pa se je tudi vratar **Matic Kotnik**. »Lendavčani so neugodni, znajo igrati. Veliko se je pisalo o njihovih težavah, da so slabo igrali med pripravami, da so prejeli veliko golov. Toda zdaj so zelo čvrsti. Mi smo bili vsaj petkrat v položaju, ko bi morali zadeti. S točko osebno nisem zadovoljen,« je priznal nesporni steber moštva **Sebastjan Gobec**. Pred premorom zaradi tekem reprezentance bodo nasprotniki Rudar, Grad in Triglav, apetiti pa niso majhni. »Nadaljevati moramo postopoma in razmišljati zgolj o Velenjčanih. Izboljšati moramo disciplino, proti Nafti smo si privoščili nekaj grobih napak. Ob tem pa moramo zabiti te zicerje. Morda bomo imeli v soboto le enega ali dva ...« Obrambi poveljuje **Bekim Kapič**: »Zmago bi si lahko priigrali v prvem delu. Mislim, da remi ni odraz razmerja moči na igrišču. Žal mi je, da nismo osvojili vseh treh točk, ko sem nosil kapetanski trak. Upam, da v Velenju ne bomo izgubili,

Ivan Firer je zadel na obeh dosedanjih domačih tekmah.

v Gradu pa bomo morali na pokalni tekmi zaigrati brez podcenjevanja.«

Želijo pomoč v Velenju

O vihravi tekmi, v kateri je bilo vse »odprto«, je spregovoril trener Nafta **Stanko Preradovič**: »Bilo je razburljivo. V prvem delu je Celje igralo odlično, le po zaslugi našega vratarja Ajleca smo izvlekli celo kožo. Drugi del smo bolje začeli in povedli, toda domači so imeli pobudo. Pri 1:1 bi lahko oboji dosegli zmagoviti zadetek.« Domači strateg **Damjan Romih** je imel precej preglavic pri sestavi udarne enajsterice: »Moji igralci lahko štadion zapuščajo z dvignjenimi glavami, čeprav se ni izšlo po željah. Premalo odločni smo bili v zaključnih akcijah. Hitro smo

se pobrali po prejetem zadetku. Pričakujem, da bo poškodovani Zoran Pavlovič začel trenirati v torek ali sredo. Glede poškodbe Tadeja Vidmajerja pa bo več znano po pregledu z ultrazvokom. Serge Akakpo se je v Celje vrnil šele po tekmi. Sobotni lokalni derbi bo imel kot vselej poseben naboj. Pozval bi Celjane, naj nas spodbujajo v Velenju. Proti homogenemu tekmeču bomo svoje priložnosti iskali v protinapadih.« Ob odmoru je Romih zamenjal **Nenada Đakoviča**, ki je pokazal precej smisla za kombinatorno igro, očitno pa še ni pripravljen za napor celotne tekme.

Rudar po vodstvu »strahopetno« stopil nazaj

Velenjski Rudar je doživel še tretji poraz v letošnji sezo-

ni. Na gostovanju pri Olimpiji je izgubil z 1:3, čeprav je povedel z 1:0. Velenjčani so se veselili že v 4. minuti, ko je drugi zaporedni kot izvajal Mujakovič, ki je lepo podal pred gol, tam pa je nesrečno žoga zadela domačega igralca **Erika Salkiča** in končala v mreži. Okrog štirideset navijačev Velenjskih knapov je z navdušenjem pozdravilo hitro vodstvo, vendar pa v nadaljevanju ni bilo več pravega navdušenja za gostujoči tabor. Namreč po голу je igrala le še Olimpija. Nogometiški Rudarja so povsem obstali, zato se je pojavljalo le še vprašanje kdaj bodo gostitelji izenačili. To se je zgodilo petnajst minut kasneje, ko je Čadikovski z glavo podaljšal podajo pred gol do **Dareta Vršiča**, ta pa jo je poslal v levo stran gola in izenačil na 1:1. Tudi v nadaljevanju so domači ves čas preteli, ko Velenjčani praktično niso razvili niti ene prave akcije, Olimpija pa je na odmor odšla s prednostjo enega zadetka. V 43. minuti je prosti strel na dobrih 20 metroh izvajal Dare Vršič, ki pa se ni odločil za strel, temveč za podajo do Čadikovskega, ki je podaljšal do Raniča, ta pa asistiral pred gol, kjer je bil najvišji branilec **Milan Anđelkovič**, in z glavo zadel za 2:1. Premor varovancem Milana Đuričića ni koristil, saj so še naprej napadali gostitelji. **Davor Škerjanc** je v 75. minuti dokončno odločil tekmo, potem ko je pred tem krasno preigral Salkič, podal do Vršiča, ki je lepo videl osamljenega Škeranca in prednost Olimpije je znašala že dva zadetka. Rudar je nevarno zapretel le v 87. minuti, ko se je sam pred vratarjem Đafičem znašel Matej Podlogar, vendar je bil uspešnejši domači vratar. Trener Rudarja **Milan Đuričić** po tekmi ni skrival razočaranja: »Tokrat nam nikakor ni uspelo ustvariti timske igre. Fantje so se trudili, a to ni bilo tisto pravo. Tekli in tekli so, vendar je bil učinek tako v fazi obrambe kot tudi napada zelo majhen. To je treba popraviti. Te

težave se nam pojavljajo že deset dni. Brez timskega dela ni možnosti za uspeh. Fantje morajo to spoznati. Če nam uspe to popraviti, potem se nam obetajo lepši časi. Tokrat je bila morda naša nesreča, da smo hitro povedli, zatem pa pomislili, da nekako bo že šlo. Sami sebi smo otežili delo.« Pričakovano drugačne volje je bil napadalec Olimpije **Dragan Čadikovski**, ki iz tekme v tekmo igra boljše: »Tekmo smo zaslužno slavili. Uvodni gol nas je presenetil, potem se je Rudar zaprl, a mi smo uspešno napadali in trikrat zadeli. Zdaj smo na tretjem mestu, pred tem pa smo imeli smolo v Kopru in Lendavi. Zdaj smo zmagali in verjamem, da bomo nadaljevali v takšnem ritmu. Kako se počutim? Dobro mi je tukaj. Olimpiji sem se pridružil po mesecu in pol brez treningov. Počasi se vključujem.« **Damjan Trifkovič** je odkrito priznal, da je bil domačin veliko boljši »Res je. Olimpija je bila tokrat veliko boljša od nas. Mi smo si pripravili nekaj priložnosti, a jih nismo izkoristili, domači so jih. Še sami ne vemo, zakaj smo se po zadetku povlekli nazaj. Morda smo želeli varovati rezultat. To je bila velika napaka, ki nas bo marsikaj naučila. Sledi tekma s Celjem, ki ima vedno dodaten naboj. Upam na zmago.« Branilec **Aleš Jeseničnik** je dodal: »Začeli smo zelo obetavno, po izenačujočem голу pa smo se strahopetno povlekli nazaj. Zadovoljili smo

se z rezultatom in Olimpiji prepustili, da je napadala in na koncu zaslužno slavila. Pretekli teden smo napake popravljali po zmagi, tokrat jih bomo po porazu.« Velenjčani bodo konec tedna v lokalnem derbiju gostili CM Celje. Milan Đuričić je pred tekmo proti klubu, kjer je še preteklo sezono deloval kot glavni trener, dejal: »To bo derbi in v derbijih so odprte vse možnosti. Mi se moramo dobro pripraviti, potem pa bomo videli, kaj bo to prineslo. V veselje mi bo, da bo na drugi strani stal Damjan Romih. Damjan je dokazal, da je priden in izjemno nadarjen. V težkih časih je odlično pripravil ekipo. Pokazal je svojo kvaliteto in iz srca mu čestitam.« Zatem je na vprašanje kdo bo v soboto slavil Ob jezereu, spregovoril še Dragan Čadikovski: »Jaz sem Celjan in navijam za Celje!« Rudar po petih krogih ostaja pri šestih točkah, na lestvici pa je zdrsnil na šesto mesto. Olimpija je tri mesta višje.

DEAN ŠUSTER
MITJA KNEZ
Foto: TimE

LESTVICA 1. SNL

MARIBOR	5	4	1	0	8	3	13
DOMŽALE	5	3	2	0	8	1	11
OLIMPIJA	5	2	2	1	7	7	8
HIT GORICA	5	2	1	2	9	5	7
CM CELJE	5	2	1	2	6	4	7
RUDAR	5	2	0	3	8	7	6
TRIGLAV	5	2	0	3	3	12	6
NAFTA	5	1	2	2	6	6	5
MURA 05	5	1	1	3	2	5	4
LUKA KOPER	5	0	2	3	2	9	2

Slab točkoven izkupiček drugoligašev

V 2. nogometni ligi je bil na sporedu 2. krog. Ekipe s celjskega tokrat niso navdušile. Edino točko je vknjižil celjski Šampion, Dravinja in Šmartno 1928 sta bila poražena.

Šampion je po katastrofalnem porazu v uvodnem krogu tokrat gostoval v Beli krajini. Tekma se je začela po željah mlade celjske zasedbe, ki je že v 6. minuti po zadetku **Jerneja Leskovarja** povedla z 1:0. Veselje ni trajalo dolgo, potem ko je Bela krajina izenačila le tri minute kasneje. Natančen je bil **Gregor Žugelj**. Kot se je izkazalo v nadaljevanju, je bil zadetek Žuglja zadnji na srečanju, ki se je končalo z delitvijo točk. Šampion je tako v 2. krogu prve sezone med drugoligaško družščino vknjižil prvo točko. V soboto bo v Areni Petrol ob 20. uri gostil Roltek Dob.

Težki časi za Dravinjo

Konjiška Dravinja v začetku nove sezone preživlja najhujše. Trener **Marjan Marjanovič** je pred začetkom prvenstva dejal, da bodo uvodni štirje krogi za moštvo izjemno težki in to se zdaj potrjuje. Dravinja se je na novo sezono začela pripravljati kot zadnja, skupaj z Radomljami pa trenutno zaseda tudi zadnje mesto na lestvici, potem ko ekipi še nista osvojili točke. Konjičani so po uvodnem porazu s Šmartnim odigrali še drugo domačo tekmo. Gostili so Krško, ki je slavilo z 1:0. Mož odločitve je bil v 63. minuti **Igor Mostarlič**. V Slovenskih Konjicah v tem trenutku iščejo le pravo formo in dobro pripravljenost na nadaljevanje sezone, potem bo zagotovo nekoliko lažje. Dravinja bo v nedeljo gostovala v Radomljah.

Prvi poraz Šmartnega

Šmartno ob Paki je gostilo prvo tekmo pred domačimi gledalci, ki pa štadiona po srečanju niso zapuščali zadovoljni. Z 0:2 je Šmartno 1928 izgubilo proti ljubljanskemu Interblocku. Čeprav je bilo moštvo **Ervana Polovšaka** po uvodni zmagi nad Dravinjo dodatno motivirano in sproščeno, je Interblock prišel do druge letošnje zmage. V 29. minuti je zadel Andraž Šporar, tik pred koncem tekme pa še Luka Vrhunc. Ljubljancani imajo po prvih dveh krogih odlični izkupiček v danih in prejetih zadetkih, saj so jih dali šest, prejeli še nobenega. Šmartno 1928 se bo v soboto odpravilo na neugodno gostovanje v Krško.

MITJA KNEZ

Z mešanimi občutki je proti garderobi korakal trener CM Celja Damjan Romih skupaj s pomočnikom Oskarjem Drobnetom.

CM Celje (4-1-4-1): Kotnik – Medved, Krajcer, Kapič, Radulovič – Gobec – Đakovič, Popovič, Krljanovič, Bezjak – Firer. Igrali so še Marijan, Močivnik, Nukič.

Rudar (4-1-4-1): Savić – Jeseničnik, Berko, Stojnič, Dedič – Tolimir – Majcen, Mujakovič, Rotman, Ibeisheh – Trifkovič. Igrali so še: Zinko, Rošer, Podlogar.

PANORAMA

1. SNL, 5. krog: CM Celje – Nafta 1:1 (0:0); Firer (66); Lesjak (61), Olimpija – Rudar 3:1 (2:1); Vršič (18), Anđelkovič (44), Škerjanc (74); Salkič (4-ag), Maribor – Domžale 0:0, Luka Koper – Hit Gorica 0:4 (0:1), Mura – Triglav 0:1 (0:0).

2. SNL, 2. krog: Bela krajina – Šampion Celje 1:1 (1:1); Žugelj (9); Leskovar (6), Dravinja – Krško 0:1 (0:0); Mostarič (73), Šmartno 1928 – Interblock 0:2 (0:1); Šporar (30), Vrhunc (90), Šenčur – Radomlje 2:0 (0:0), Dob – Aluminij 0:0. (MiK)

V Lanarkshiru najuspešnejši judoisti

Na 45. mednarodnih igrah šolarjev (ICG) v škotskem Lanarkshiru je nastopilo 16 celjskih športnikov in športnic. Spremljali so jih štirje trenerji, vodja ekipe, predsednik komiteja ICG Igor Topole in tudi celjski župan Bojan Šrot.

Šest slovenskih ekip je skupaj odpotovalo s čarter-skim poletom, na Škotskem so stanovali v šolah. Na uradnem odprtju na stadionu Motherwell so bili športniki iz več kot sedemdesetih mest iz skoraj štiridesetih držav. Na

igrah mladih do 15. leta so bili predstavniki vseh celin.

Naši tekmovalci so bili najuspešnejši v judu. Klara Apotekar in David Štarkelj sta osvojila drugi mesti, Hanna Štor je bila tretja. Teniška igralka Ana Oprenovič je izpadla v boju za polfinale, plavalka Anemari Košak je bila na 50 m prosto četrti, na 100 m hrbtno peta, atletinje so v štafeti 4x100 m osvojile peto mesto, Kaja Štante je bila v finalu teka na 100 m s časom 13,34 sek sedma, Nuša Pintar pa je z boljšim časom, 13,06, zmagala v B-finalu.

DEAN ŠUSTER
Foto: IGOR TOPOLE

Mozirjani s pohvalami za organizacijo

Atraktivne poteze pred polnimi tribunami

S sobotnima finalnima obračunoma na Oazi Mozirje Open se je končala letošnja serija turnirjev v odbojki na mivki Slovenian Beach Tour.

Pri dekletih sta še tretjič letos slavili Andreja Vodeb in Martina Jakob, pri moških pa sta si še četrto zmago v sezoni priigrala brata Danijel in Jan Pokeršnik. Vsi igralci, tudi iz tujine, so bili znova navdušeni nad organizacijo, vzdušjem in številnimi obiskovalci, ki so si ogledali obračune v Mozirju.

Podrobnosti o organizaciji in turnirju boste lahko prebrali v petkovi številki Novega tednika.

US, foto: Grupa

Levo je ustanovitelj mednarodnih iger šolarjev leta 1968 v Celju, prof. Metod Klemenc, desno je njegova hči. Vmes sta zakonca Smith. Tommy C. Smith – na Škotskem je vodil ekipo Oaklanda – je prav leta 1968 v Mexico Cityju postal olimpijski prvak v teku na 200 m. Prvi je to progo pretekel v manj kot 20 sekundah, v antologijo športa pa se je zapisal na zmagovalnem odru. Skupaj s tretjevrščnim Johnom Carlosom sta imela dvignjeni roki s črnima rokavicama v znak protesta proti rasizmu v ZDA. Legendarna poteza je dvignila ogromnu prahu, Mednarodni olimpijski komite jima je celo zagrozil z odvzemom medalj, toda tega ni nikoli storil.

Celjski rokometiški iz Nemčije brez zmage

Rokometiški Celja Pivovarne Laško so v preteklih dneh v Nemčiji odigrali pet pripravljalnih tekem. Pivovarji so štirikrat izgubili, enkrat remizirali. Konec tedna sledi Šaleško – Savinjski turnir.

Celjani so se pretekli teden mudili v Nemčiji, kjer so sprva nastopili na Sparkassen turnirju v Rotenburgu, zatem pa se preselili še v Minden, kjer so igrali na Spielothek turnirju. Pred odhodom v Nemčijo je trener Vladan Matič dejal, da rezultati ne bodo v ospredju, saj se ekipa šele dobro spoznava, počasi pa tudi že privaja na sistem igre. Pet tekem v petih dneh je kot kaže bilo preveč, da bi Celjani lahko zelo dobre predstave pokazali na vseh tekmah. Na turnirju v Rotenburgu so izgubili proti ekipi Bergischer (25:26) in reprezentanci Belorusije (28:30). Z moštvo Hüttenberg so se razšli z neodločenim rezultatom 29:29. Za končno razvrstitev rokometiški Celja Pivovarne Laško niso igrali, saj so hitro odpotovali v Minden, kjer so se na prvi tekmi pomerili z domačo zasedbo. Minden je slavil s 37:27. V tekmi za tretje mesto so Celjani s 16:33, klonili proti Gummersbachu. Celjske rokometiške boste v domačem okolju prvič lahko videli ob koncu tedna, ko se bo v Celju in Velenju igral Šaleško – Savinjski turnir. Pivovarji bodo igrali v skupini s Tremblayem in Nexejem. Obe tekmi bosta v Rdeči dvorani v Velenju. Tekme za razvrstitev in veliko finale bodo v celjskem Zlatorogu.

MITJA KNEZ

10 | 11

PORTRET TEDNA MLADEN DABANOVIČ

KARIERA

Začetki:
Trenersko kariero sem začel v NK Bistrica, kjer sem najprej pomagal pri treniranju mlajših selekcij, bil vodja nogometne šole, potem pa prevzel člansko ekipo. Ob tem sem dobil povabilo iz NK Celja za treniranje vratarjev v mladinski šoli, ki sem ga z veseljem sprejel.

Klubi do sedaj:
NK Bistrica, NK Celje

Naj veselje:
Z NK Bistrica smo osvojili prvo mesto v Štajerski nogometni ligi in se uvrstili v 3.SNL. Sicer mi je v veliko veselje vsaka dobra tekma ali dobra obramba mojih vratarjev.

Naj žalost:
Vsaka izgubljena tekma ali trening, ki ne uspe 100 %.

JAZ IN KLUB

Uspehi:
Največje uspehe v NK Celje še pričakujem.

Želje:
Čim višja uvrstitev v 1.SNL. Dobro vzdušje v ekipi. Popraviti vtis iz prejšnje sezone na domačih tekmah pred našimi gledalci.

Publika:
Zanimanje za šport in nogomet v Celju obstaja. Naša naloga je, da gledalce s pravim pristopom in všečnimi igrami privabimo na stadion.

DRUŽABNO

Stanovanje:
Živim v hiši v Slovenski Bistrici.

Prosti čas:
Kot večina ga imam zelo malo. Če imam priložnost, ga izkoristim za tenis, branje in rekreacijo.

Družina:
Žena Tanja in sinovi Jaka, Tine in Mitja.

Glasba in film:
Poslušam vse zvrsti glasbe, odvisno od razpoloženja in priložnosti. Enako velja za filme.

Konoplja: nevarna, koristna, prepovedana?

Napoved ministrstva: izdelki iz industrijske konoplje ne bodo več označeni in oglaševani – Vedno več ljudi uporablja konopljo v medicinske namene – Veliki zaslužki s prepovedano konopljo

Policisti so v zadnjem mesecu odkrili precej sadik prepovedane konoplje. V različnih hišah so jih gojili številni ljudje. Nekateri naj bi se s tem okoristili z več kot milijonom evrov, morda celo dvema. Prepovedana konoplja je tako očitno precej donosna. A ne le to. Po njej posega vedno več hudo bolnih, ki si ne le lajšajo bolečine in druge simptome, ampak se celo dodatno zdravijo. In pri tem kršijo zakon ... Na drugi strani industrijska konoplja, ki se lahko od prepovedane loči le po vsebnosti psihotropne snovi THC, ni prepovedana. Kmetje jo pridelujejo, čeprav je za dovoljenja včasih treba tudi precej čakati. Vprašanje splošne legalizacije konoplje je tako vedno bolj v zraku. Ministrstvo za zdravje pa že napoveduje strožje ukrepe.

Konopljo so v naših krajih brez težav gojili vse do leta 1961, ko je Organizacija združenih narodov sprejela enotno konvencijo o mamilih. Še bolj natančno je konopljo in njene psihotropne snovi opredelila mednarodna konvencija deset let kasneje. Pred tem je bila konoplja celo zelo razširjena. Uporabljali so jo za oblačila, tudi obutev, za izdelavo vrvi, tudi za prehrano ljudi in živali. Jugoslavija je bila celo ena največjih pridelovalk konoplje, kot pravi Tomaž Koren iz skupine konoplja.org, sicer tudi predsednik Zveze nevladnih organizacij na področju zmanjševanja škodljivih posledic uporabe drog in direktor Zavoda za informacijsko dejavnost in alternativno kulturo.

Danes je gojenje industrijske konoplje precej oteženo. Kmetje, ki se odločijo za gojenje konoplje, morajo najprej zaprositi ministrstvo za kmetijstvo za soglasje. Natančno so določene sorte konoplje, ki jih lahko gojijo, najbolj pomembna pa je, da imajo rastline v suhi snovi manj kot 0,2 odstotka THC. Če ministrstvo za kmetijstvo odobri gojenje konoplje, pošlje soglasje še ministrstvu za zdravje in policijski upravi. Preverjanja in kontrole so

Konoplja je v naših zakonih opredeljena z latinskim imenom *cannabis sativa* L. O tem, koliko vrst konoplje poznamo, se mnenja razlikujejo. Nekateri poudarjajo, da gre le za eno, drugi omenjajo tri najpogostejše: *cannabis sativa*, *cannabis indica* in *cannabis ruderalis*. C. indica in c. ruderalis imata višje vsebnosti THC od c. sativa, ki je sicer najbolj razširjena v Evropi. Razlik med industrijsko konopljo in prepovedano tako vsaj glede vrste ni, obstajajo pa različne sorte, ki se bistveno razlikujejo po vsebnosti THC. Industrijska mora imeti manj kot 0,2 odstotka THC v suhi snovi, medtem ko mora za učinek droge imeti konoplja vsaj 1 odstotek THC. Sicer naj bi za drogo uporabljali konopljo, ki ima od 5 do 20 odstotkov THC. Najbolj znane industrijske sorte konoplje so Novosadska konoplja, Beniko, Unico-B, med bolj znanimi sortami prepovedane konoplje pa so Spontanica, White widow, Skunk 1, Northern light.

Na ekološki kmetiji Petek na Strmci se s pridelavo industrijske konoplje ukvarjajo že od leta 2004. Več o tem boste lahko prebrali v eni od prihodnjih števil Novega tednika.

Skupina konoplja.org pripravlja raziskavo o uporabi konoplje v zdravstvene namene. Ker je teh uporabnikov vedno več, želijo raziskavo in podatke o njihovem številu predstaviti tudi ministrstvu za zdravje, da bi lažje dosegli uporabo konoplje v medicini. Zato prosijo vse, ki so konopljo v medicinske namene uporabili ali jo še uporabljajo, da jih o tem obvestijo na elektronski naslov tomaz@konoplja.org ali jih pokličejo na telefon 041/754-790. Vsi, ki se bodo oglasili, bodo ostali anonimni.

redne in če v kateri rastlini odkrijejo višjo vsebnost THC, takoj obvestijo policijo. Višje vsebnosti so namreč prepovedane.

Tudi Koren je takoj po tem, ko je Slovenija industrijski konoplji ponovno odprla vrata leta 2004, začel gojiti industrijsko konopljo. Ugotovil je, da je zadeva vse prej kot donosna. Pridelava namreč ni enostavna, treba je biti hiter in natančen: »Praktično vsa semena, ki smo jih dobili od kmetov, so bila žarka. Iz tega ne moreš narediti nič.« Ugotovili so tudi, da so donosi pri konoplji s tako nizko vsebnostjo THC precej nizki. Za primerjavo

Koren pove nekaj iz zgodovine: »V Jugoslaviji so bila zelo velika gojišča konoplje v Vojvodini. Tista konoplja je imela okoli 0,3 odstotka THC, torej je danes pri nas prepovedana. Semen iz tiste konoplje pa je vsaj dvakrat več kot pri tej, ki je pri nas dovoljena.«

Dovoljeno, a nihče ne sme vedeti

Iz industrijske konoplje lahko pridelujejo tudi prehranske izdelke. Pri nas lahko tako kupite semena, moko, testenine, kosmiče, čaje, čokolado in olje, ki je po sestavi veliko bolj telesu prijazno in celo koristnejše od ostalih jedilnih olj. Čeprav raziskave kažejo na pozitiven vpliv konopljinega olja na človeka, na ministrstvu za zdravje pripravljajo spremembo Zakona o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami, po katerem bi omejili označevanje in oglaševanje teh izdelkov. Zaenkrat predlog zakona stopica na mestu, saj še ni dobil koalicijske podpore.

Več na ministrstvu za zdravje o tem niso povedali, vendar smo del tega predloga zakona vendarle našli na internetu. Tam neimenovan

pisec navaja, da naj bi z vseh izdelkov odstranili sliko konoplje in celo kakršno koli označevanje. Po mnenju predlagateljev naj bi namreč že slika mlade napeljevala na misel, da prepovedana konoplja, ki izgleda enako ali vsaj podobno kot industrijska, ni nevarna oziroma da je celo zdravilna.

Koren opozarja, da je bo tak zakon, če bo sprejet, proti ostalim zakonom. Vsak pridelovalec oziroma proizvajalec ima zakonsko pravico, da svoj izdelek oglašuje, nena zadnje pa ima tudi zakonsko dolžnost, da napiše, kaj je v izdelku, da torej kupec ve, kaj bo kupil.

Mladi pokušajo

Ministrstvo za zdravje v boju proti prepovedani konoplji navaja, da je treba mlade zaščititi, in ukrep proti oglaševanju je ena od poti do zaščite. Mladi v Sloveniji namreč po raziskavi Mladina 2010 (od 15 do 24 let) v veliko večji meri posežejo po konoplji, kot so to počeli pred 25 leti (za primerjavo namreč ministrstvo navaja raziskavo iz leta 1985). Če je takrat konopljo poskusilo 16,4 odstotka mladih, jih je danes že 53,2 odstotka.

Koren pravi, da je to zavajanje, ker teh raziskav ne moremo primerjati. Veliko bolj primerljiva je evropska raziskava ESPAD, ki kaže, da število mladih (med 15 in 16 let) uporabnikov oziroma tistih, ki so konopljo poskusili, upada. Leta 2003 jih je namreč v Sloveniji konopljo poskusilo 28 odstotkov. Naslednje leto smo v Sloveniji dovolili gojenje industrijske konoplje, njen list je bil veliko bolj viden in veliko se je govorilo o njej. Kljub temu je raziskava leta 2007 pokazala, da je mladih, ki so poskusili konopljo, manj, in sicer 22 odstotkov.

Koliko je sicer vseh uporabnikov prepovedane ko-

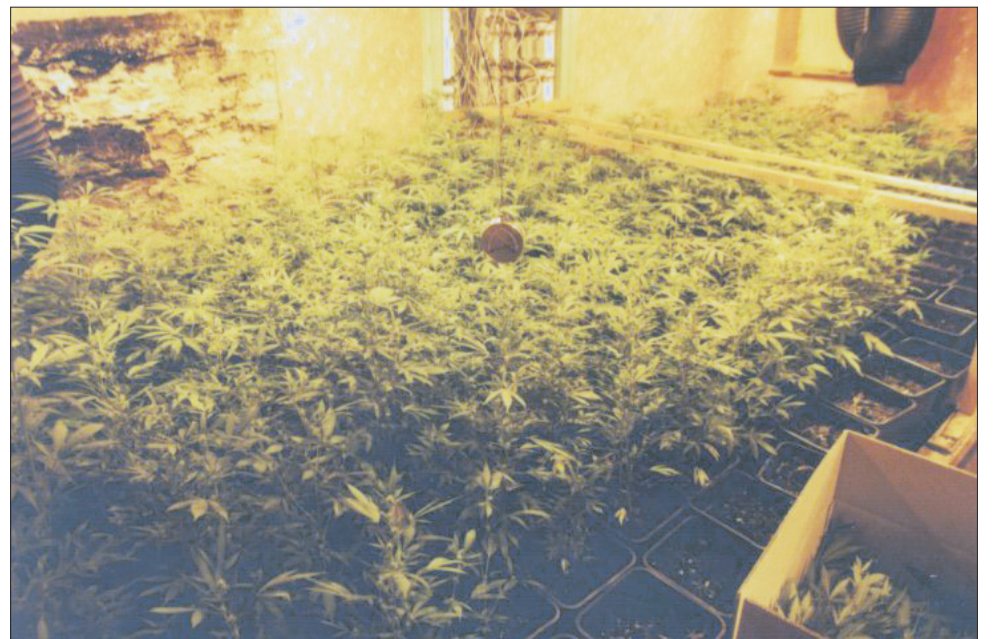
Tomaž Koren

noplje, ni znano. Ocene so, da je uživalcev v Sloveniji okoli 200 tisoč, od tega naj bi bilo kar 40 tisoč takih, ki jo uporabljajo redno, torej vsak dan.

Konoplja za zdravje?

THC in konoplja kot rastlina, smola, ekstrakt in tinktura sta po zakonu uvrščena v prvo skupino prepovedanih drog. Po definiciji so v to skupino razvrščene rastline in substance, ki so zelo nevarne za zdravje ljudi zaradi hudih posledic, ki jih lahko povzročijo njihova zloraba, in se ne uporabljajo v medicini. Tako v tej skupini najdemo

Psihotropne snovi delujejo na človekovo duševnost oziroma povzročijo določeno duševno spremembo. Med te snovi prištevajo konopljo, stimulanse (kokain, kofein, nikotin ...) in halucinogene snovi (LSD, meskalin ...).

Policisti so julija zasegli precejšnjo količino prepovedane konoplje v bližini Vitanja. (Foto: PU Celje)

Hašiš pridobivajo iz konoplje z visoko vsebnostjo THC (do 26 odstotkov). Nastane s stiskanjem smole oziroma kristalčkov, ki pokrivalo rastlino.

s Tourettovim sindromom, z glavkomom, s Chronovo boleznijo, z aidsom, s povišanim krvnim pritiskom, z Alzheimerjevo boleznijo in tako naprej.

Drage zgodbe z ulice in farmacija

Znanec je razlagal zgodbo deklice z rakom. Po dolgotrajnem zdravljenju, ki ni kazalo pravih učinkov, je poskusil še s hašiševim oljem, ki ga pridobivajo iz konoplje z visoko vsebnostjo THC. Po žličkah ji je olje dajal vsak dan. Dekličino počutje se je izboljšalo, ob naslednjem pregledu pa zdravnik ni mogel verjeti, saj je rak izginil!

Učinkovitost hašiševega olja pri nas ni dokazana. Je pa vedno več ljudi, bolnikov, ki ga iščejo. Tudi Tomaž pove zgodbo: »Klicala je obupana mama, ker je imel otrok raka. Hotela je dobiti hašiševo olje. Povedal sem ji, da ga nimam, da ga za njih ne smem prido-

Iz konoplje (industrijske) pridelujejo številne izdelke. Lahko uporabijo vlakna, konoplja je primerna za tekstil, za hrano živali, a tudi za prehrano ljudi. Celo zelo koristna je za sladkorne bolnike, za različne rane, skratka vsi priznavajo njene pozitivne učinke na zdravje. Kljub temu ministrstvo za zdravje želi omejiti oglaševanje in celo označevanje teh izdelkov.

lovati, da pa ji lahko povem, kako se ga pridobi.« Takih klincev je vedno več, še dodaja.

In spet se odpira tržna niša. Gram hašiša namreč stane približno deset evrov. Da bi pridobil liter hašiševega olja, bi potreboval okoli hektar sadik. Na koncu bi liter olja stal najmanj šest do

sedem tisoč evrov, lahko tudi bistveno več.

Farmacija je učinkovitost THC že priznala. Tako je britanska farmacevtska družba GW Pharmaceuticals razvila zdravilo sativex, s katerim zdravijo bolnike z multiplo sklerozo, to isto zdravilo zdaj preizkušajo tudi za zdravljenje raka. Zdravilo je sestavljeno iz THC in CBD, ki sta učinkovini konoplje. Zdravilo je na recept na voljo v 28 državah sveta, v Evropi je odobreno v Španiji, Nemčiji, na Danskem in Češkem. Predvidevajo, da naj bi še letos zdravilo odobrili tudi v Avstriji, Italiji in na Švedskem.

Koren ob tem opozarja, da je težava zdravil na osnovi konoplje ta, da je tam lahko količina THC dejansko večja, kot bi nekemu bolniku odgovarjalo. Rešitev bi bila v prvi vrsti priznanje konoplje kot droge, ki se lahko uporablja v medicini. Nadaljevanje pa

bi šlo lahko v tej smeri, še razlaga, da bi vsak, ki bi imel zdravstvene razloge za uporabo konoplje, imel zdravniško potrdilo, ki bi ga nosil vedno s sabo. Tako bi lahko imel pri sebi konopljo tudi z višjo vsebnostjo THC in ne bi kršil zakona. Kdo bi konopljo, z natančno določeno vsebnostjo THC (lahko tudi z več različnimi, da bi lahko bolnik izbiral, kaj mu najbolj ustreza), dejansko prodajal, zaenkrat Koren ne more povedati. Možnosti je več, kupovanje v lekarnah ni edina. Kateri način prodaje je najboljši, pa ne ve, ker analiza prodaje konoplje v medicinske namene še ni narejena.

ŠPELA KURALT
Foto: TimE

Konoplja je izraz za celo rastlino, marihuana pa pomeni le posušene cvetove, liste in manjše dele stebel, ki jih uporabljajo za drogo.

KOMENTAR

Požanjimo dvoličnost!

»Čas je takšen, da ljudje iščejo priložnosti,« mi je na vprašanje, zakaj v zadnjem času toliko beremo o zasegih konoplje, odgovoril Tomaž Koren iz skupine konoplja.org. In takoj sem se spomnila na fantastično britansko komedijo Reševanje vdove Grace. Ko Grace ovdovi, ugotovi, da ne le, da jo je mož varal, ampak da ji je pustil še cel kup dolgov in bo morala verjetno prodati lepo podeželsko hišo. Grace, ki je znana vrtnarka in so njene orhideje večkrat nagrajene, se po nasvetu mlajšega fanta loti stvari malo po svoje. Orhideje so preteklost, konoplja sedanjost in prihodnost! Seveda jo odkrijejo, potem ko njena »trava« sicer vrhunsko uspe.

Res je, da je pridobivanje prepovedane konoplje lahko zelo donosen posel. Čeprav so policisti zasegli precejšnje število sadik, je šlo verjetno za kapljico v morje. Največjih ne dobijo. Poleg tega je vedno več tistih malih. Ki so samookrbrni ali imajo kvečjemu še pet odjemalcev. Tako vedo, kaj kadijo. Čeravno je kdo mislil drugače, tudi uporabniki prepovedane konoplje dajo nekaj nase! Morda so celo bolj zavedni od tistih, ki konopljo tako vztrajno preganjajo. Njeni zdravilni učinki so namreč dokazani.

Prav na področju medicine ali bolje farmacije trčimo ob hudo dvoličnost. Tuje analize kažejo, da je konoplja zelo učinkovita predvsem pri zdravljenju raka. Še posebej naj bi bila učinkovita in primerna pri raku dojke, pljuč in tumorjih v možganih. Ampak pri nas vam konoplje ne bodo dali. Ker je to droga. Vas bodo pa poslali na kemoterapijo, kjer v človeka spuščajo hude strupe. Ne pravim, da kemoterapija ni potrebna. Daleč od tega. Lahko pa bi si bolnik vsaj lajšal bolečine in slabosti s konopljo, če bi mu to ustrezalo. Ne. Pri nas vam

ŠPELA KURALT

bodo proti bolečinam raje predpisali, predvsem če je rak že bolj ali manj opravil svoje, morfij. Ste videli kdaj človeka na morfiju? Videla sem že precej tistih, ki so kadili konopljo, ampak nihče ni bil tako »zadet« kot pri morfiju. In vendar morfij uporabljajo v medicini, kjer za konopljo zaenkrat ni prostora.

Bo pa verjetno konopljo slej ko prej dobro izkoristila farmacija. Ta se je vedno znašla. Zdravila iz konoplje so že na tržišču. Žalostno pa bo, če bomo v Sloveniji prej verjeli tuji farmacevtski družbi kot tistim, ki že leta opozarjajo na pozitivne učinke konoplje. Še bolj žalostno je to, da še industrijsko konopljo tisti (recimo sladkorni bolniki), ki bi jim lahko pomagala, zaradi neznanja označujejo za drogo. Ali pa drug primer, ko večletna verižna kadilka v zadnjem stadiju raka reče, da konoplje pa že ne bo kadila, ker to je pa droga...

Konoplja učinkuje na človeka. Kako, je odvisno od njega. A ne le od konstitucije, ampak od tega, koliko je bo použil. Koliko skodelic kave ste danes popili? Koliko cigaret ste pokadili? Koliko piva, vina spijete na teden ali celo na dan? Težava ni v kavi, cigaretah, alkoholu ali nezadnje v konoplji. Težava je v nas. Legalizacija ali ne, sploh ni pomembno. Vprašanje je, kaj bi ali bomo storili, če bomo mi ali naši otroci na tisti strani, ko bi nam morda kontrolirana uporaba konoplje koristila. Morda plašnice le niso tako pametna stvar.

Legalizacija?

Na ministrstvo za zdravje, ministrstvo za finance in notranje ministrstvo smo poslali vprašanje, kako napredujejo razprave o legalizaciji konoplje. S tem bi verjetno tudi država kaj pridobila, preko davkov. Poleg tega bi verjetno morali trg regulirati in nadzorovati, postaviti standarde, kar bi bilo dobro tudi za uporabnike, saj bi lahko natančno vedeli, kakšno konopljo uporabljajo. Na ministrstvih za zdravje in finance odgovarjajo, da je to zapleteno vprašanje, ki zahteva sodelovanje več različnih ministrstev in strokovnjakov. Iz Generalne policijske uprave pa so nam sporočili, da globalnega problema prepovedanih drog ne moremo rešiti z legalizacijo oziroma dekriminizacijo le v enem delu sveta. Na policiji tako ocenjujejo, »da bi bila za policijsko delo pomembnejša razmejitev med kaznivim dejanjem in prekrškom z določitvijo mejne količine posamezne prepovedane droge«.

Kako se konoplji za osebno rabo godi v Evropi?

Konoplja je najširše dostopna prepovedana droga v Evropi, kamor se uvaža in kjer se tudi proizvaja. V državah članicah Evropske unije vlada raznolik »pravni zemljevid« prekrškov, povezanih s konopljo, saj posedovanje nekatere članice tolerirajo, druge uporabljajo administrativne sankcije ali globe, medtem ko se pri nekaterih izvajajo tudi kazenske sankcije.

Posedovanje konoplje za osebno rabo nikjer v EU ni zakonsko dovoljeno, vendar jo na Nizozemskem dopuščajo, čeprav pod določenimi pogoji. Tako lahko konopljo brez strahu, da bi vas kazensko preganjali, do 5 gramov kupite v t. i. »coffee shopih«, vendar namestavljajo to prodajo za turiste prepovedati, saj so stranke valdne koalicije dogovorile, da od septembra to ne bo

več mogoče. Odločili so se, da bodo uporabo omejili le na prodajo za domačine, ki bodo morali z dokazilom o bivališču to tudi dokazati. S tem želijo preprečiti kriminal, ki je povezan s proizvodnjo in prodajo. Želijo namreč, da konopljo uporabljajo le domačini za domačo uporabo.

Uživanje konoplje med mlajšimi odraslimi

Med mladimi od 15 do 34 let je uživanje konoplje zelo razširjeno, o najvišjih ravneh uporabe pa se na splošno poročajo pri osebah, starih od 15 do 24 let. Podatki iz raziskav kažejo, da je v povprečju 31,6 odstotka mlajših odraslih od 15 do 34 let vsaj enkrat v življenju poskusilo konopljo, 12,6 odstotka jih je konopljo uživalo v zadnjem letu in 6,9 odstotka v zadnjem mesecu.

Na splošno je uživanje konoplje bolj razširjeno med moškimi kot ženskami, še pogosteje pa jo uporabljajo tisti, ki zahajajo v nočne klube, lokale in na glasbene dogodke.

Nezakonito gojenje

Obseg nezakonitega gojenja konoplje je težko oceniti, saj je o številu pridelovalcev in velikosti nasadov na voljo zelo malo podatkov. Študije

Prihodki in dobiček iz nezakonitega gojenja

S prodajo zaseženih rastlin konoplje v letu 2008 bi lahko po ocenah policijskih organov zaslužili 70 milijonov evrov v Belgiji, 76 milijonov v Združenem kraljestvu in v Nemčiji od 36 do 61 milijonov evrov. Višina prihodkov iz nezakonite komercialne proizvodnje konoplje je odvisna od velikosti nasada, števila rastlin in žetev letno. Stroški, povezani z nezakonito komercialno proizvodnjo konoplje v zaprtih prostorih, vključujejo stroške za prostore, semena, zemljo, luči, delovno silo, elektriko. Za izračunavanje prihodkov in dobička iz nezakonitih nasadov konoplje so nizozemski organi pregona oblikovali tehnične standarde, ki jih redno posodablajo, nove metodologije pa razvijajo tudi v Belgiji in Združenem kraljestvu.

AŠ

in podatki kažejo, da se je domača proizvodnja od 90. let prejšnjega stoletja precej povečala, predvsem v zahodni Evropi. Iz Belgije, Nemčije, z Nizozemske in iz Združenega kraljestva poročajo o komercialnem gojenju konoplje, ki jim povzroča težave zaradi kriminala in z njim povezanega ogrožanja javne varnosti. Nekatere evropske države so v zadnjem času razvile posebne strategije na področju kazenskega pregona in organiziranega kriminala. Kot prednostno nalogo je Belgija boj proti nezakoniti proizvodnji konoplje vključila v svoj načrt državne varnosti za obdobje 2008 do 2012, Nizozemska in Združeno kraljestvo pa sta razvila večstranske strategije za izboljševanje odkrivanja in uničevanja komercialnih nasadov.

Najvišje kazni za posedovanje

V Estoniji se prekršek za majhno količino posedovanja konoplje kaznuje z denarno kaznijo, če pa gre za veliko količino, se kaznuje z zaporno kaznijo tudi do deset let. V Franciji se uporaba kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta, za posedovanje pa se sankcionira z zaporom do desetih let. Na Slovaškem se posedovanje za osebno uporabo kaznuje z največ do treh let zopora oziroma do pet let za večjo količino.

ANJA ŠROT

Viri: Evropski center za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami, letno poročilo 2010, predstavništvo Evropske komisije v Ljubljani

Nad Dramljami moški ustrelil partnerko

Je bilo za družinsko tragedijo krivo ljubosumje?

V nedeljo popoldne se je na Celjskem zgodila nova družinska tragedija. V naselju Zgornje Slemene nad Dramljami je 55-letni Franci Feldin ustrelil svojo 42-letno ženo Jožico. Nato je orožje obrnil še proti sebi in se poškodoval, vendar ni v smrtni nevarnosti, je pa na opazovanju v celjski bolnišnici. To je že drugi umor za družinskimi zidovi na našem območju letos, iz policije pa je neuradno slišati, da število primerov nasilja v družini strmo narašča. Celjska policija o nedeljski tragediji za javnost ni dala veliko podatkov, ker preiskava še traja. V Zgornje Slemene se je odpravila tudi naša ekipa.

Naselje je bolj kot s stanovanjskimi hišami posejano s počitniškimi hišicami, ki so včeraj zjutraj samevale. Tisti, ki smo jih srečali, so bili redkobesedni, čeprav so skoraj vsi, pri katerih smo se ustavili in povprašali po nedeljskem umoru, o zakoncih Feldin vsaj nekaj vedeli. »Ne morem verjeti, da se je to zgo-

dilo. Ni bilo videti, da bi se pripravila ali da se ne bi razumela. Letos smo še kresovali skupaj in takrat sta bila videti srečna,« nam je razlagal eden njunih bližnjih sosedov, ki se v Zgornje Slemene zapelje prav tako v svojo počitniško hišico. 55-letnika znanci opisujejo kot pridnega delavca, izučil naj bi se tudi za zidarja, hiško na strmem terenu naj bi postavil sam, pogosto je pri gradbenih delih pomagal

sosedom in znancem. Počitniška hiša, v kateri je umrla njegova žena, je pozidana na novo, umor naj bi se zgodil v dnevni sobi, kar naj bi kazali krvavi madeži na kavču. Hiša je zapечатena, dostop do nje včeraj ni bil mogoč, zapечатeni sta bili tudi dve osebni vozili, parkirani pred hišo, kjer se je zgodil umor.

Feldinova naj bi se v lepem vremenu skoraj vsak dan pripeljala v Zgornje Sle-

Lepa počitniška hišica v naselju Zgornje Slemene, ki naj bi jo Feldin postavil sam, je bila v nedeljo prizorišče krvavega umora.

Družinska tragedija se je zgodila konec februarja letos že v Šentjurju. 42-letni Franci Malgaj je takrat najprej pretepel, nato pa obesil svojo 33-letno partnerko Tanjo Malgaj, nakar je storil samomor. Dogodek je toliko bolj odmeval, saj sta partnerja za seboj pustila komaj šestletno hčer. Zanj naj bi zdaj skrbeli sorodniki. Po umoru so uradne inštitucije za javnost obmolknile, čeprav je zagotovilo res, da je 33-letna Malgajeva lani že bila na Centru za socialno delo Šentjur, kjer je bila na pogovoru zaradi nesoglasij v družini in predvsem psihičnega nasilja moža, bila je tudi na policiji, toda kazenske ovadbe zoper moža ni želela podati. Ker so nekateri mediji javnosti poročali tudi napačne informacije, se je Center za socialno delo Šentjur nato odločil za dokaj nenavadno potezo, ki jo je potrdilo tudi celjsko sodišče. Določeni mediji namreč o tem primeru sploh niso smeli več pisati ...

mene, ki je očitno rojstna vas 42-letnice, ki naj bi tam po svoji družini podedovala tudi nekaj zemljišča. Zakonca sta drugače živela v Dramljah skupaj s tremi otroki, dva naj bi že končala šolanje. 55-letnik, ki je nekoč delal pri Slovenskih železnicah, je že upokojen in naj bi imel še enega otroka iz svojega prvega zakona, žena pa naj bi bila zaposlena v podjetju na Ljubecni, ki se ukvarja z orodjarstvom in s kovinoplastiko. Čeprav ju je večina poznala kot neizstopajoč par, so nam nekateri pod pogojem, da

ostanejo anonimni, vendarle povedali, da naj bi bil 55-letni Feldin pogosto hitre jeze, včasih tudi ljubosumen, menda že v prvem zakonu. Ker se je policija po prvem obvestilu, da se je umor zgodil, zavila v molk, nismo mogli izvedeti niti, s kakšnim strelnim orožjem je moški žensko ubil, niti tega, ali je morda policija že prej pri tej družini morala

posredovati. Po neuradnih podatkih menda zaradi nasilja ne, bolj zaradi občasnega kršenja javnega reda in miru, 55-letniku naj bi pred leti že zasegli neko orožje, vendar bomo te informacije lahko preverili šele, ko bo policija javnosti pripravljena povedati kaj več.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: Grupa

www.radiocelje.com

Z NOVIM TEDNIKOM živite ceneje!

Naročniki časopisa ste deležni številnih ugodnosti, ki jih lahko izkoristite s kartico ugodnosti kluba naročnikov Novega tednika. Ne samo, da lahko s kartico izkoristite možnost objave štirih brezplačnih malih oglasov v časopisu in ene čestitke na Radiu Celje. Ker ste član kluba naročnikov, lahko s kartico izkoristite tudi številne popuste v trgovinah in lokalih, ki jih najdete na spodnjem seznamu.

POPUSTI IZ POSEBNIH
AKCIJ SE NE SEŠTEVAJO
S POPUSTOM NA KARTICI

 10%	 do 30%	 10%	 10%
 10%	 10%	 5%	 5%
 10%	 3%	 10%	 10%
 10%	 10%	 10%	 10%
 20%	 10%	 10%	 5%

- PIZZERIA VERONA, Mercator center Celje - 10% popust pri nakupu hrane - kartico predložite ob naročilu!
- PROTECT SERVIS, Ul. Leona Dobrotinška 27, 3230 Šentjur, Rogaška cesta 19, 3240 Šmarje pri Jelšah - 10% popusta na optično nastavitve podvozja in do 30% popusta ob nakupu zimskih pnevmatik
- CASINO FARAON CELJE, Ljubljanska cesta 39, 3000 Celje - ob nakupu 100 žetonov 10 gratis
- VINSKA KLET GORIŠKA BRDA Z.O.O., Ul. Frankolovskih žrtev 17, 3000 Celje, Telefon: 03 425 16 80, 10% popust na naše lastne proizvode.
- FOTO RIZMAL, Mariborska c. 1, 3000 Celje - 10% popust velja za storitve
- THERMANA, D. D., ZDRAVILIŠČE LAŠKO nudi 10% popust za bazen, savno + bazen, fitness, solarij ter masaže, kopeli in druge wellness storitve, mesečne in letne vstopnice
- CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA - MOHORJEVA KNJIGARNA, Prešernova ulica 23, 3000 Celje, telefon: 03 490 14 20, e-pošta: knjigarna-ce@celjska-mohorjeva.si, 5% popust na knjižne izdaje celjske Mohorjeve družbe
- GOLTE - 5% popusta za nakup vozovnice za nihalko
- SKINAUT STORITVE, SIMON JEZERNIK, S.P., Vrunčeva 10, Celje - 10% popust
- LESNINA D.D., Levec 18 - 3% popust na oblazinjeno pohištvo (sedežne grt., trosedi, počivalniki ...)
- MRAVLJICA ART d.o.o., Lilekova 1, Celje, trgovina za ustvarjalne - 10% popust za vse izdelke
- CVETLIČARNA SUZANA, Suzana Moškotelec s.p., Ulica Frankolovskih žrtev 44, Hudinja, Celje. Telefon: 03 5410 476 - 10% popust
- SLADA, D.O.O., Plinarniška 4, 3000 Celje, vse za ogrevanje in vodovod, tel.: 03 490 47 70, GSM 051 626 793 - 10% popust.
- TOP-FIT D.O.O., Ipavčeva ulica 22, Celje - 10% popust
- THERMANA, D. D., WELLNESS PARK LAŠKO nudi 10% popust za bazen, savno + bazen, solarij
- HRUSTLJAVA SKUŠNJAVA - prodajalna Žalec, Savinjska cesta 77, prodajalna v EK centru v Celju, Mariborska cesta 88, Celje - 10% popust na vse vrste kruha
- AVTO CELJE d.d., Ipavčeva ulica 21, Celje
Prodajni center Medlog 15 in Ipavčeva 21, Celje, prodaja pnevmatike ODLIČNIH blagovnih znamk.
- 20% popust na premontažo v vseh prodajno-servisnih centrih pri njih kupljenih pnevmatik
- podaljšan delovni čas za premontažo gum od 8. do 27. 11. 2010 od 7.30 do 18.00, ob sobotah od 8.00 do 12.00 Telefon pnevmatike: 03/42 61 402/360, telefon premontaže: 03/42 61 100/132. Popusti se ne seštevajo.
- ZLATARSTVO GAJŠEK MILAN S.P., Drofenikova 16, 3230 Šentjur - 10% popust na veljavne maloprodajne cene
- BIRO S COMPUTERS, Branko Rečnik s.p. Razlagova 17, 3000 CELJE, GSM: 041/960 022
10% popust na delo - popravilo: računalnikov, tiskalnikov, TV in radijskih sprejemnikov (popust ne velja za rezervne dele oz. material)
- TEPS - Center inovativnega podjetništva d.o.o. Ul. XIV. divizije 14, 3000 Celje, telefon: 041 653 378, 03 492 61 68
5% popust za storitve posredovanja pri prometu nepremičnin in pri prvem računu za računovodske storitve Telefon: 041 653 378, 03 492 61 68

S cvetjem okitena zarjavela pločevina

Precej drugačna poletna razstava v Mozirskem gaju, ki sporoča, da odpadki ne sodijo v naravo

MOZIRJE – »Na, tole je pa dokaz tistega rekla »jugo nije za dolgo«, se je ob pogledu na nekdanji največji up jugoslovanske avtomobilske industrije nasmajal eden od sobotnih obiskovalcev Mozirskega gaja. Res je bila podoba »jugoca« nekaj posebnega. Namesto razbitih šip so skozi okna kukali takšni in drugačni cvetlični aranžmaji, streha je bila prav tako okrašena z rezanim cvetjem ...

Podobnih podob je med letošnjo poletno razstavo Maraton cvetja v Mozirskem gaju kar precej, le da oko presenečajo drugi stari avtomobili ali odpadni avtomobilski deli, ki so jih slovenski vrtnarji okrasili z milijoni cvetov rezanega cvetja.

Tako so neuporabni avtomobili oživiljeni v vodnem okolju z obvodnimi rastlinami, tropskem okolju s tropskimi rastlinami, z eleganco žalujočih rdečih vrtnic, s kaktusi, ki ponazarjajo puščavo, in z nekaterimi najbolj prefinjenimi cvetovi,

kot je Gloriosa rotschildiana. »Predvsem smo želeli na poseben način uporabiti številne odpadne materiale in jih z rastlinami povezati v dovršeno celoto,« je omenil Božo Plesec iz Ekološko-hortikulturenega društva Mozirski gaj. »Zdi se mi, da so nekateri obiskovalci doživeli manjši šok. Vendar je bistvo razstave ozaveščanje ljudi, da kljub izrednim dekoraciji ti odpadki ne sodijo v naravo. Zahvala velja vsem, ki so pomagali pri tej res nenavadni razstavi, ki smo jo zaokrožili z veliko razstavo koles in drugih starodobnikov.«

Med odpadki

Tako se po celem Mozirskem gaju, ki se razprostira na sedmih hektarjih, v visečih pnevmatikah bohotijo orhideje in cvetlice, ki jih običajno sadimo na balkonih. Izpušne cevi so osnova za rast bromelijevk, avtomobilska platišča so dobila povsem nov videz, kjer je cvetje odigralo pomembno vlogo, rastline krasijo stare avtomobilske sedeže. »Ideja je sicer dozorevala več let. V naravi vidimo, kako zna sama poskrbeti za skoraj dovršen aranžma. Seveda naravo »krasimo« ljudje in namen razstave je tudi opozorilo, da je treba odpadke odstraniti. Mi smo sicer po svoje obogatili park, saj ne smemo pozabiti, da so ves odpad obogatili slovenski cvetličarji in vrtnarji,« je omenil Plesec in poudaril, da so odpadle materiale dobili od koncesionarjev, ki se ukvarjajo z reciklažo. Zagotovo bodo odpadki, sicer brez cvetja, svojo pot končali tam, kamor sodijo.

Odzivi med obiskovalci so bili že v sobotnem poznem popoldnevu zelo različni: »Slišali smo že tudi kritike, češ kaj vse je po novem v gaju. Vendar je bil to naš cilj: da ljudje opazijo odpadke, da se zavedo, da če že narava »okrasit« rjo, jo znajo slovenski vrtnarji in cvetličarji še bolje, hkrati pa da se vsaj kdo od obiskovalcev znova zave, da odpadki v resnici ne sodijo v naravo. Sicer je ob raz-

»Poročni paviljon bo tokrat skrivnosten. Na videz skrito, osvetljeno in kot kronski dragulji na posebnem piedestalu bo predstavljeno presenečenje, vidno skozi majhno odprtino.« Na, pa smo s fotografijo razkrili, kaj se skriva v poročnem paviljonu.

stavah tako, da vedno iščemo rdečo nit dogajanja in mislim, da smo s to poletno razstavo kar zadeli cilj.«

V velikem šotoru na koncu Mozirskega gaja so uredili maraton koles vseh starosti, ki so jih seveda prav tako okrasili z različnim cvetjem. Sporočilo dogajanja v šotoru je, da je

tudi na tem maratonu zmagovalo cvetje.

Buče kot gobe po dežju

Tudi za Mozirskim gajem je približno tri četrtine sezone in kot pravi Plesec, so z letošnjim obiskom lahko zadovoljni. »Verjetno se turistični delavci

večinoma srečujemo s slabšim obiskom. Za nas je bilo to značilno v preteklih letih, letos pa je nekoliko bolje, saj beležimo za petino več obiskovalcev kot lani. Zagotovo je težko primerjati posamezne sezone, saj vreme po svoje kroji usodo prireditev na prostem. Seveda nismo nikoli povsem zadovoljni, vendar sezona še ni končana.«

Sicer se v EHD že pripravljajo na jesensko razstavo buč, ki se bo začela 17. septembra. Potem ko so se razstave buč zelo dobro »prijele«, smo se odločili, da jih še nadgradimo. Zato bomo pripravili prvo državno prvenstvo za najtežjo bučo. Že zdaj smo v stiku z vsemi, ki gojijo buče, in kot kaže, letos še buče rastejo kot gobe po dežju. Računamo, da bomo podrli kar nekaj rekordov. Prepričani smo namreč, da bo kar nekaj 200-kilogramskih buč, napovedujejo pa tudi takšno, ki bo tehtala 400 kilogramov. Seveda je tudi bera okrasnih buč zelo pestra, tako da bomo lahko v Mozirskem gaju predstavili več kot sto vrst različnih buč, ki rastejo v Sloveniji.«

URŠKA SELIŠNIK
Foto: GrupA

Imenitna dekoracija odsluženega avtomobila.

V okviru razstave, ki bo na ogled do 21. avgusta, si lahko obiskovalci ogledajo še veliko razstavo kač strupenjač, ob koncih tedna pa šov pitonov.

Izpušne cevi v funkciji vaz

Puščavski videz polepša pločevino.

Takih bab pa ni veliko

Utrinki 42. Lučkega dne, na katerem so lučki lovci krstili krivolovko Ireno Podkrižnik

V Lučah se je, nekoliko s težavami sicer, odvrtil 42. Lučki dan. Mogoče bi lahko rekli kakšno pikro, vendar vse bolj postaja očitno, da je tovrstno dogajanje v prvi vrsti namenjeno domačinom.

Krivolovka z rabljem pred sodiščem

Predsednik LD Luče Peter Podkrižnik (desno) je v smehu izkoristil s strani moške porote podeljeno pravico in se ženi, sicer krivolovki Ireni, maščeval za tegobe družinskega življenja. Če se ne motimo, je Peter z leskovko udaril po mizi.

V Lučah so pripravili drugo izbirno tekmovanje z motorno žago za memorial Mlačnik – Voler in tekmovanje za prevoznike lesa z nakladalno napravo. Tovrstna tekmovanja so pomembna za utrjevanje znanja za varnejše delo v gozdovih. »Vlcerji« so se merili v kombiniranem in preciznem rezu, zaseku in podžagovanju, kleščenju in podiranju na balon. Med posameznimi zmagovalci najdemo Klemna Podkrižnika, Jožeta Šepulja, Marka Jelšnika, Janeza Solarja, Janka Podkrižnika, Uroša Rakuna in Dejana Kakra. V vseh disciplinah tekmujejo tudi ženske, tokrat pa so »motorke« in druge pripomočke za varno delo v gozdu najboljše vihtele Lučka Jelšnik, Berta Voler in Saša Podkrižnik. Na osnovi skupnega seštevka so v nazarski enoti Zavoda za gozdove izbrali najboljše sekače, ki bodo tekmovali na državnem prvenstvu v Gornji Radgoni. Na tovrstnih tekmovanjih so doslej zgornjesavinjski »vlcerji in vlcerke« vedno dokazovali, da je največ gozdarskega znanja doma tudi v teh koncih.

Ne napisano pravilo velja, da se ob tradicionalni prireditvi v domači kraj vrnejo vsi »izseljenci«, da se skupno veselijo in zabavajo. S številnimi prireditvami so Lučani tudi letos poskrbeli, da sta kraj in okolica nekoliko drugače zaživela, hkrati pa pripravili nekaj prikazov, ki so do dobra nasmeljali obiskovalce. Verjetno je s tem cilj prireditve dosežen, o »štantih« pa tako že nekaj let ne izgublamo besed. Le toliko, da najbrž tisti, ki vztrajajo v prikazih nekdanjega življenja, zagotovo slišijo premalo pohval.

Lučki lovci so se letos znašli v zadregi, saj jim izjemno lepega srnjaka

na črno ni uplenil kak »raubšic«, temveč »baba«. To je bilo izhodišče za prikaz lovskega krsta, na katerem so nekoliko po svoje obudili običaj, ki sega daleč v preteklost. Baba, torej Irena Podkrižnik je sicer že nekaj let preizkušena lovka, na Lučkem dnevu pa še ni bila krščena. Tožilec je v obtožnici naštel številne grehe, ki so bolj ali manj dokazovali, da »takih bab pa ni dosti«. Je namreč zelo natančna strelka in v minulih letih se je nabralo kar nekaj lovskih podvigov. Ampak moški se niso vdali. Podobno kot krivolovka, ki je pri navajanju stanu našla novo

kategorijo: »na žalost poročena«. O morebitnem ljubimcu seveda ni govorila, še manj je priznala očitano grozodejstvo, saj je trdila, da je pri srnjaku zaradi njegovega velikega premoženja poskrbela za sanitarni odstrel.

Tudi tožilec se ni dal: krivolovki je med drugim očital, da jo je njen mentor v času pripravnštva učil vse kaj drugega kot lovskih prvin. Seveda so se ob tem neizmerno zabavali vsi gledalci, ki so vedeli, da je bil Irenin mentor sedanji mož, tudi predsednik Lovske družine Luče Peter Podkrižnik. Skratka, seznam moško-šovinistično obarvanih očitkov je bil tako dolg, da je tožilec zahteval, da krivolovko zažgejo na grmadi. Sodniki so se odločili za milejšo kazen: tri batine z leskovko letošnje rasti po tistem delu, kjer se hrbet neha. O tem, da je imela Irena tisti del debelo podložen, pa verjetno ni treba izgubljati besed.

URŠKA SELIŠNIK

Nedelja, ki je najbližje godu njihovega farnega zavetnika sv. Lovrenca, je v Lučah že od nekdaj nekaj posebnega, imenujejo jo celo lepa nedelja. Takrat mladi iz posameznih zaselkov, ki se vsako leto menjajo, poskrbijo za svečano okrasitev cerkve ter aktivno sodelujejo pri maši. Letos so bili po sedmih letih za dogajanje na lepi nedelji zadolženi mladi iz »vasi«, torej središča Luč, ki so svojo nalogo vestno izpolnili, hkrati pa dokazali, da se za tradicijo v Lučah ni bati. Dogajanje ob lepi nedelji sega že daleč v preteklost, pred 42. leti so temu datumu dodali še Lučki dan, zadnja leta pa je to tudi datum praznika Občine Luče.

Perice so že nekaj let ena najbolj zanimivih prikazov na Lučkem dnevu. Za ženske, ki so prale perilo ob potoku, so od nekdaj otrešale jezike oziroma se skoraj bolj kot pranju posvečale pravemu pristnemu opravljanju. Da se stare navade držijo, so v en glas zatrjevale tudi letošnje perice, ki so pridno »obirale« dogodke iz preteklih dni in tudi obiskovalce. Seveda perice v Lučah perilo tudi ožemajo, sušijo in likajo, kar nekaj časa pa jim je ostalo tudi za razposajen klepet z obiskovalci, ki so jim zelo natančno razložile postopke in pripomočke za včasih precej naporno delo, pranje v potoku.

Izdelovanje piščali

V Pegazovem domu je vse leto pestro in živahno. Stanovalci zapolnijo čas s številnimi aktivnostmi. Ena je tudi druženje v skupini, kjer stanovalci z različnimi tehnikami oblikujejo »umetnine«, ki krasijo dom. Tokrat smo v goste povabili gospoda Avgušтина Frica, ki nam je pokazal, kako izdelati piščal.

Na delavnici so se zbrali stanovalci, ki so želeli ponovno obuditi spomin na mlada leta. V mladosti so namreč nekateri celo sami izdelovali piščali. Gospod Avguštin je s seboj prinesel kanelo, les rastline, ki raste na Primorskem. Les je narezal na primerno dolžino, na sredini izvrtal luknjico ter očistil

notranjost. Stanovalci so se nato sami lotili dela. Z brusilnim papirjem so pobrusili oba konca lesa in notranjost. Na debelejši konec lesa so zalepili poseben papirček, ga ob straneh ovili z rafijo in piščal je bila narejena. Treba je bilo le preizkusiti njeno funkcionalnost. Ob spremljavi lončenega basa, ki ga je igral gospod Avguštin, smo zaigrali kar nekaj pesmi. Igranje je bilo tako čudovito, da je v prostor privabilo tudi direktorico doma in druge obiskovalce. Navdušenje nad piščalmi je bilo veliko, njihov zvok je odmeval še po končani delavnici.

LUCIJA ČERKUČ,
delovna terapevtka

Šempetska FS Grifon v paradi

Grifon na Poljskem

Folkloristi iz Šempetra v Savinjski dolini smo se tudi letos odpravili na gostovanje v tujino. Pot nas je tokrat vodila na Poljsko, v mesto Zamošč, kjer smo sodelovali na folklornem festivalu Eurofolk.

Seveda smo si med potjo ogledali nekaj znamenitosti, oči pa smo pasli tudi na obširnih poljih dozorevajočega žita. Mesto Zamošč nas je presenetilo s svojo renesančno lepoto. V16. stoletju ga je dal

zgraditi Jan Zamojski, ki je to nalogo zaupal italijanskemu arhitektu in mesto zasnoval po zgledu italijanskih renesančnih mest z obzidjem, obrambnimi stolpi in vodnim kanalom, ki je mesto varoval pred sovražniki. Zamošč je danes eno od sedmih znamenitosti Poljske, ki so pod Unescovo zaščito, pri čemer je izredno lepo obnovljeno in vredno občudovanja. Na veličastnem trgu, enem največjih v Evropi, kjer je bil postavljen

oder, se je zdelo, kot da se je ustavil čas.

Na festivalu so sodelovale še folklorne skupine iz Mehike, Kolumbije, Bolgarije, Srbije, Indonezije, z Madžarske in seveda domačini, ki so se predstavili s skupinami od najmlajših do starejših. Slovenski folkloristi smo nastopali z domačimi ljudskimi plesi, debitantski nastop pa je doživela ženska vokalna zasedba z ljudskimi pesmimi.

MARIJA ZAGORIČNIK

Srečanje po 50 letih

Bil je maj 1961, ko smo zapustili šolske klopi, v juniju opravili maturo in si začeli vsak po svoje krojiti življenje, nekateri tudi v tujini. Po 50 letih smo se spet srečali.

15. junija smo se namreč zbrali učence in učenci 3.c- in 3.d-razreda trgovske šole v Celju. Na srečanju so bili tudi naši učitelji: Ludvik Rebevšek, častni meščan Celja, razredničarka Milena Erklavc in Silva Puntar. Iskreno se jim zahvaljujemo za obisk in želimo, da bi se v prihodnje spet dobili.

FRIDA MOČNIK ROMIH

Skupinski posnetek Petrovih tamburašev

Kratko, vendar sladko gostovanje

Medtem ko so misli mnogih usmerjene v čimbolj ležerno preživljanje poletnih dni, smo se člani tamburaškega orkestra Petrovi tamburaši odpravili v črnogorsko Bijelo Polje, kjer smo že drugič nastopili na njihovem mednarodnem tamburaškem festivalu.

Ker se je na pot odpravilo le devet članov, smo za prevozno sredstvo uporabili kombi, ki sta ga čez (pre)mnoge luknje po srbskih in črnogorskih cestah uspešno prepeljala Damjan Cestnik, organizacijski vodja, in Tadej Krevel, prvi brač. V Bijelo Polje smo prispeli po 14-urni vožnji in dolgotrajnih čakanjih na prestopne meje. Tamburaši smo nastopili drugi večer festivala, po komentarjih sodeč, pa smo se dobro odrezali. Predstavili smo se s skladbami slovenskih avtorjev, ki so se močno razlikovale od ostalih nastopajočih, na koncu pa seveda ni smela manjkati tudi Avsenikova Na avtocesti. Koncert je tako kot vedno posnela črnogorska nacionalna televizija.

V Šempeter smo se srečno vrnili, kljub težavam na hrvaško-slovenski meji, zaradi katerih smo se morali vrniti v Varaždin, kjer smo na popravilu pustili tri glasbila. Tako se je nadvse uspešno končalo kratko, vendar sladko gostovanje v črnogorskem Bijelem Polju.

NEŽA ZAGORIČNIK

ŽIVLJENJE S PSOM

Načela šolanja psa

V pasji šoli največ pozornosti namenimo vodnikom psov, ki potem svoja znanja prenašajo na svojega psa. Vodnik, ki se je sposoben naučiti, kako pripraviti psa do določenega zelenega vedenja, je sposoben takšno raven znanja tudi vzdrževati in nadgrajevati.

Če bi dobil že izšolanega psa in ne bi poznal osnovnih prijemov šolanja, pri čemer do svojega psa ne bi bil dosleden, zahteven, natančen, razumljiv in pozitiven, bi ga kmalu vzgojno zanemaril in vse pasje znanje ne bi koristilo nikomur. Izkušen vodnik lahko svojega psa sam nauči vseh vaj, ne more pa mu ponuditi dovolj motečih dejavnikov, kot je bližina drugih psov in ljudi, zato je priporočljivo, da se tudi on udeleži šolanja psov na vadbišču.

Šolanje poteka v skupini, zato morajo vodniki svoje pse s povodci kontrolirati in voditi tako, da drug drugemu ne povzročijo škode.

Vodnik, ki takoj po prihodu psa v družino prevzame vlogo vodje, svojega psa vodi odločno in brez posebnega napora. Njegovega psa tudi ni strah drugih psov, saj zaupa vodniku in je prepričan, da ga bo branil, če bo treba. Če pa imamo svojeglavega in močnega psa v družbi nežnega in neodločnega vodnika, je treba najprej poskrbeti za okrepitev vodnika, da lahko prevzame vodstvo lastnega psa. Inštruktor vodniku pomaga pri vodenju z dodatnim povodcem, pri čemer se izboljšujejo vodnikova drža telesa, mimika obraza, barva glasu, pravočasnost ukrepanja - vse z namenom, da se vodniku dvigne samozavest in se sam pri sebi začne počutiti močnega in sposobnega voditi. Ko vodnik toliko napreduje pri svoji odločnosti, da razliko v njegovem počutju in vedenju opazi tudi pes, je uspeh zagotovljen. Vodniki takrat zadovoljno opazujejo svoje-

ga psa in ne morejo verjeti, kako zelo se je poboljšal. A resnica je drugačna: spremeni se vodnik, medtem ko pes ostane popolnoma enak, samo na spremenjeno okolico se odziva drugače.

Nato je treba pri psu vzpodbuditi željo in ga motivirati za delo. Če je primerno lačen, si želi hrane, če ima dovolj nagona po plenu, si želi igre z igračko. To sta dve vrsti pozitivne motivacije, ki jima dodamo še pohvale. Ravno tako, kot je pravilno, da mi prejemo plačilo za opravljeno delo, je pravilno, da pes dobi nagrado za opravljeno vajo. Nagrajevanje psa

V večini primerov si pes želi ustreči vodniku, a vaje kljub temu ne opravi, ker ne razume, kaj od njega pričakujemo, zato moramo obojestranskemu sporazumevanju nameniti veliko pozornosti. Dober vodnik zna v vsakem trenutku iz telesne drža, položaja čeljusti, ušes, repa in smeri pogleda prepoznati, kako se njegov pes počuti. Prav tako mora biti vodnik sposoben psu jasno sporočiti, kaj od njega pričakuje, in mu vedno dati povratno informacijo, ali je z njegovim vedenjem zadovoljen ali ne.

motivira, da se vede, kot želimo. Ko pes spozna, da se mu v šoli dogajajo prijetne stvari, se je veseli in želi čim dlje ostati na vadbišču.

Pravi trenutek za nagrajevanje

Da ohranimo moč nagrade, moramo s priboljški varčevati, kar pomeni, da psa ne smemo razvajati niti podkupovati. Razvajamo ga, če mu ponudimo priboljšek, ko ni napravil ničesar ali je napravil kaj slabega. Tisti, ki razvaja, se zaveda, da dolgoročno povzroča škodo psu, a se kljub temu ne more upreti skušnjavi, da bi se predstavil kot »dobrotnik«. Takšen »dobrotnik« se najtežje kontrolira, če so prisotni gledalci ali če se ima priložnost s svojim dejanjem pohvaliti, ko o njem poroča drugim. Podkupujemo, kadar dajemo nagrado vnaprej. Pes tega ni

sposoben razumeti. Če sili z glavo na mizo in dobi nagrado, je prepričan, da je bil nagrajen zato, ker se je dovolj približal mizi, zato bo še bolj silil proti njej. Nikakor pa mu ne bo prišlo na misel, da bi se zaradi nagrade od mize oddaljil.

Šolanje se nadaljuje s preprostimi vajami, ki jih pes zmore z lahkoto, pri čemer uspeh izdatno nagradimo. Vsak pes ima v sebi dobre in slabe lastnosti. Katere bo bolj razvil, je odvisno od okolice, torej največ od vodnika. Psu moramo najprej povedati, da je uspešen, verjeti moramo v njegov uspeh, o njegovi uspešnosti ga moramo prepričati, potem bo takšen tudi v resnici postal. Podobno ravnanje priporočam tudi doma: vodnik naj bo najbolj aktiven, ko je pes najbolj priden. Skrbnik naj ne čaka, da ga v aktivnost prisili nadležno vedenje psa. Če psu ne uspe izpolniti vaje, si nagrade ne prisluži. Kazen ni potrebna, dovolj

je, če ne storimo ničesar in psa ignoriramo.

V pasji šoli se učni program za vsakega vodnika in psa čimbolj prilagodi njunim sposobnostim, na tak način, da je učni uspeh ves čas enak, in sicer prav dober. Zahtevnost vaj prilagodimo tako, da je pes v 80 odstotkih uspešen, za kar dobi nagrado, medtem ko je v 20 odstotkih neuspešen in ne dobi nič. Če pes vajo izvede zares lepo, povečamo zahtevnost ali začnemo učiti novo vajo in preprečimo dolgočasje psa. Šolanje je uspešno končano, ko vodnik in pes obvladata vse obvezne vaje. Vendar so vaje samo vmesni cilji kvalitetnega šolanja. Če psa učimo z uporabo pozitivne motivacije, s šolanjem uspemo zgraditi kvaliteten odnos med vodnikom in psom, kar je glavni cilj šolanja.

DUŠAN LOBE

(dusan.lobe@gmail.com)

Kinološko društvo Celje

http://kinoloskodrustvo-

celje.si

DELOVNI ČAS

pon. - pet. 7. - 19. ure
sob. 7. - 12. ure
ned. 7. - 8. ure
dežurstvo 24 ur

tel. 03/7493210
gsm 041-618-772

veterinarska bolnica šentjur
www.vb-sentjur.si

MODA

Na novo zaljubljena

Kaj nam narekujejo smernice ličenja za jesen in zimo?

Mateja Pozeb, absolventka sociologije in zgodovine na mariborski filozofski fakulteti, je študij trenutno postavila malce na stran, saj jo je povsem prevzela »nova ljubezen« - ličenje. Šolati se je začela pri znani vizažistki Martini Vrhovnik, kjer je opravila začetni in nadaljevalni tečaj, nato se je ogromno naučila sama, s pridnim delom in z navdušenjem do ustvarjanja. Pozebova meni, da zaenkrat nikjer ne obstaja šola, ki bi človeka naučila res vse.

»Ogromno stvari se lahko naučiš sam, z veliko vztrajnosti in volje. Pri ličenju ni dovolj le, da osvojiš tehnike, ampak tudi, da si ves čas v koraku s časom, se sprti izobražuješ in dopolnjuješ svoje znanje. Sem spadata tudi nakupovanje in preizkušanje novih produktov, za katere se velikokrat izkaže, da niso tako kvalitetni, kot oglašujejo. Pri poučevanju ličenja je veliko odvisno, kako nekdo takšno stvar poda, seveda pa mora potencialni vizažist imeti tudi veliko talenta.«

Je bilo ličenje že dolgo vaša želja? Morda skrita?

To ni bila odločitev, ki bi jo sprejela kar čez noč, in tudi ne morem reči, da sem že kot punčka veselo vihtela čopiče. Malo že, tako da sem mami brskala po torbici, vendar si nisem predstavljala, da bom kdajkoli vizažistka. Vse se

je zgodilo po nekem spletu okoliščin. Že pred leti sem začela raziskovati modne vode, najprej kot model, nato sem imela možnost asistiranja na modnih snemanjih fanta Matjaža Očka, kjer sem se začela zavedati, da je želja po ustvarjanju, »risanju« podob na obraze in kreativno delo »make up artista« tisto, kar me osrečuje in izpopolnjuje. Ko sem prvič prišla za čopič, sem ugotovila, da me to veseli in da se lahko s pomočjo ličenja izrazim.

Po ustvarjanju v Sloveniji sta se s fantom Matjažem, ki je modni fotograf, odločila, da bosta obiskala Milano.

Milano je super, je meka za ustvarjalce, vizažiste, modele, fotografe. Modni trg v Sloveniji je majhen in zelo slabo razvit v primerjavi s svetovnimi modnimi prestolnicami, kot so Milano, Pariz, New York ..., zato ni takšnega izziva po kreiranju novih modnih zgodb kot v tujini. Moje izkušnje iz Milana so predvsem pozitivne, ne samo s profesionalnega vidika, ampak tudi osebnostnega, saj sem postala bogatejša za neprecenljive izkušnje in reference. Zdelo se nama je, da morava narediti korak naprej, in sva sprejela odločitev, da greva v Milano. Tam so večje možnosti za delo, med drugim tudi dopolnitev portfolia z obrazi modelov iz različnih delov sveta (Brazilije, s Poljske, iz

ZDA ...) in bolj profesionalni naročniki. V Milanu so večje možnosti za učenje in za delo, zato se namerava septembra vrniti, čeprav imava kar nekaj logističnih težav predvsem z iskanjem stanovanja. A kot pravijo: kjer je volja, tam je pot.

Kako je sploh s tem: se naročiš, prideš, te sprejmejo, dobiš delo ...

Ni vse tako enostavno, kot se morda zdi na prvi pogled. Moraš biti prisoten, saj ne gre vse preko e-pošte. Prvič sva bila tam dva tedna in sva naredila tako veliko, kot si sploh nisem upala pričakovati. Obiskala sva ene najboljših modnih agencij na svetu, Elite Milano, IMG, Next Models, imela možnost delati v profesionalnem foto studiu modne agencije Elite Milano, veliko zanimanje zame pa so pokazali tudi v eni od svetovno priznanih »make up« znamk profesionalnih ličil, M. A. C. Pro Milano. Pomembno je, da si upaš in greš, seveda pa brez kvalitetnega portfolia in samozavestne predstavitve nikakor ne gre. Svoj portfolio sva pokazala pristojnim osebam, ki so naju nato napotile do glavnih agentov. Moram reči, da so bili zelo navdušeni. To je bila zelo velika pohvala, dobila sem ogromno motivacije za naprej. To, da sem imela priložnost delati s profesionalnimi modeli, ki med drugim delajo za top kreatorje, kot je npr. Armani, je

Mateja je modelu na oči nanese marelčni odtенок senčila, ki obrazu pričara svež jesenski videz.

bila res lepa izkušnja. Da pa te nekdo tako pomemben v modni industriji pohvali, pa sploh dobiš ogromno motivacije za delo v prihodnje. Že to, ko pridejo ljudje tja z vsega sveta, je enkratna inspiracija. A ko prideš nazaj, je pač tako, kot je. V Sloveniji razsežnosti modnega ustvarjanja v splošnem smislu še niso tako razvite.

Približujeta se jesen in zima. Kaj svetujete ženskam, kako naj se naličijo?

Modne smernice vedno prinesejo novosti, kar pa še ne pomeni, da jih mora vsaka posameznica upoštevati. Ti so najbolj vidni na modnih revijah, a ni nujno, da to prenesemo v vsakda-

njen. »Make up« bo lep, ko ga bomo prilagajali svojemu obrazu, stanju kože, svoji družbeni funkciji in trenutnemu počutju. Za jesen se napoveduje še vedno veliko mešanih stilov, še vedno bo »in« naraven videz, ustnice bodo zaživele tudi v temnejših, izrazitejših tonih burgundsko rdeče, obrvi pa se bodo razživele v čim gostejšem loku. Mešanica različnih stilov pa že nekaj časa napoveduje poudarek na individualizmu tudi pri izbiri »make upa«. Kot vedno ostanejo naravni toni, ki se prilagajajo vsem poltem, dodajo pa se barve slive in višnje, ki se bodo lepo kombinirale za kakšen večerni videz. Zadimljene oči, ki

so priljubljene pri mladih, so super, če se naredijo v več barvah. Recimo, da se pomeša rjava s slivo ali z vijoličnimi odtentki. Naj povem, da z rjavimi naravnimi toni ne bodo nikoli zgrešile. Sama vedno pravim, da so modne zapovedi zato, da si jih podrejamo, ne pa obratno, zato je najlepša ženska tista, ki na svojem obrazu izžareva svoj »jaz«.

ANJA ŠROT

Foto: GrupA

HUJŠANJE
8 - 12 kg mesečno
Dr. PIRNAT
02/252 32 55, 01/519 35 54
www.pirnat.si
Dr. Pirnat d.o.o., Razlagova 29, Maribor

Vsi bomo enkrat zaspali,
v miru počivali vsi,
delo za vselej končali,
v hišo očetovo šli.
Tokrat večni pokoj
zaželite mi.

ZAHVALA

Zapustila nas je

FRANČIŠKA ZUPANC

iz Gotovelj 200
(28. 11. 1930 – 7. 8. 2011)

Iskreno se zahvaljujemo vsem in vsakemu posebej, ki ste nam bili v oporo in pomoč, ko smo pospremili našo mamo, babico in prababico k večnemu počitku. Posebej hvala župnikoma g. Zemljaku in g. Zupancu, moškemu pevskemu zboru Gotovlje, pogrebni službi Ropotar in govorniku g. Banku.

Žaljuči domači

3173

Kako sta prazna dom in
dvorišče,
naše oko zaman te išče.
Ni več tvojega smehljaja,
le trud in delo tvojih pridnih rok
za vedno nam ostaja.

ZAHVALA

Ob veliki, nepričakovani izgubi dragega moža, očeta,
tasta, dedija in pradedija

STANKA ZUPANCA

iz Šentjurja, Pod Resevno 2
(4. 2. 1928 – 2. 8. 2011)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem,
znancem in sosedom za izražena ustna in pisna sožalja
ter darovano cvetje, sveče in sv. maše. Hvala vsem, ki
so z nami sočustvovali in ga pospremili na njegovi za-
dnji poti. Posebna zahvala g. župniku Vinku Čonču za
opravljen cerkveni obred, dr. Šiljaku, pogrebni službi
Zagajšek ter predstavnikom zveze borcev.
Danes smo, jutri več nismo, tako pravi sveto pismo.
Pogrešali ga bomo.

Žaljuči: žena Zorica, Brigita z Bojanom, Franci z
Zlatko, vnukinje Petra s Petrom, Barbara, Betina,
Benjamina ter pravnuka Kiam in Tai

3159

ZAHVALA

Ko nas je zapustil naš dragi oče, dedek in pradedek

JULIJ GORIČ – SAVO

učitelj glasbe in zborovodja iz Laškega

ste mu v slovo zapeli, podarili cvetje in sveče, nam
izrekli sožalje.
S svojo prisotnostjo ste počastili njegovi spomin. Vsem
iskrena hvala.
Zadnje slovo je bilo v petek, 5. avgusta 2011, v ožjem
družinskem krogu na pokopališču v Laškem.

Žaljuča sinova Janez in Bojan z družinama

P

Imeli ste dobrotljive
roke in zlato srce.

V SPOMIN

17. avgusta bo minilo leto dni, kar je odšla od nas draga

LJUDMILA ŠKORJA

iz Žigona 17
(1920 – 2010)

Hvala vsem, ki z lepo mislijo postojite ob njenem grobu.

Družina Gunzek

L 256

STROJI

PRODAM

TROSILEC Sip tg 27, nakladalko Sip pirat 15,
traktorsko škropilnico, 6 m in kosilnico Bcs,
ugodno prodam. Telefon 031 536-534.

3149

NOVO preizkušeno samohodno kosilnico Tools
vr 65401, 173 cm, prodam za 211 EUR.
Plačilo po dogovoru. Telefon 031 831-301.

3153

TRAKTORSKO prikolico Tehnostroj, 3 t, kiper,
dvojna kolesa, prodam. Telefon 5792-315.

Š 346

POSEST

PRODAM

HIŠO, Velika Pirešica, Pernovo, tloris 133 m²,
parcela 2.540 m², leto izgradnje 1996, pri-
merno za stanovanjski ali počitniški objekt,
CK na olje, vsi priključki, asfalt do objekta,
3 km od izvoza za ac Maribor-Ljubljana, vpi-
sano v ZK, ni potrebno obnove, opremljeno
in vseljivo takoj, prodam. Cena po dogovoru.
Telefon 031 652-463.

3166

Prodamo 2 stanovanjski enoti na Ljubec-
ni. Telefon: 031/634-300, Verteks
d.o.o., Kocbekova cesta 30 a, 3202
Ljubecna

KUPIM

STANOVANJE v Celju kupim. Plačilo takoj.
Telefon 041 601-555.

3157

GARAŽE

PRODAM

GARAŽO v Vrnčevci ulici, ob železnici,
prodam ali dam v najem. Telefon 041
763-254.

3143

CELJE. Garažno mesto v garažni hiši Gla-
zija, vpisano v ZK, razpoložljivo takoj,
prodam. Cena 7.960 EUR. Telefon 041
652-463.

3166

KUPIM

GARAŽO v Celju kupim. Telefon 051 348-
302.

P

ŽIVALI

PRODAM

NESNICE, rjave, grahaste, črne, tik pred nesnostjo,
prodamo. Brezplačna dostava na dom. Vzreja
nesnic Tibaat, telefon (02) 582-1401.

P

TELIČKO sl, mesni tip, staro sedem mesecev in
pol, prodam. Telefon 031 490-299.

3151

PRAŠIČE, mesni tip, 25 do 60 kg, možna dostava,
prodamo. Telefon 031 544-653. Š 347

KUPIM

VSE vrste krav in telic, za izvoz, plačilo takoj, od-
kupujemo. Telefon 040 647-223.

Š 261

SUHE in debele krave in telice kupim. Telefon
041 653-286.

Š 284

ODKUP

zlata-srebra

GOTOVINA TAKOJ!!!

ZLATARNA ADAMAS

Trg celjskih knezov 4, 3000 Celje

03/5442-180

Mitja Udovc, s.p., Celje

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

BRESKVE za vlaganje prodam. Telefon 031 488-
856.

3158

KROMPIR za ozimnico dezire in romano pro-
dam. Telefon 031 837-492.

3156

KROMPIR, domač, neškropljen, za ozimnico,
prodam. Dostava tudi na dom. Cena 0,60
EUR. Telefon 031 814-512.

3168

CELE orehe, sušene na zraku, prodam. Cena 6
EUR/kg. Telefon 041 215-828.

3171

VINO jurka, neškropljeno, prodam. Telefon 041
518-195.

Š 345

OSTALO

PRODAM

BUKOVA drva, hlodovina, metrska ali kratko
nažagana, na paletah, z dostavo, ugo-
dno prodam. Telefon 051 359-555; www.
drva.info.

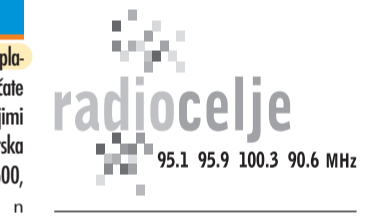
P

DVA hranilnika (zalogovnika), vsak po 800
l, z vgrajenim izmenjevalcem, prodam.
Hranilnika sta brez izolacije. Telefon 041
243-089.

3066

RAZNO

POSOJILA za zaposlene in upokojeince! Izpla-
čilo gotovine takoj. Posojilo lahko vračate
s položnicami (tudi za osebe z nižjimi
dohodki). Info-kredit, d. o. o., Mariborska
cesta 86, 3000 Celje, telefon 059 226-600,
051 886-600.

HITRO NAROČITE

NOVI TEDNIK

Dvakrat na teden, ob torkih in petkih, zanimivo branje o življenju
in delu na območju 33 občin na Celjskem.

Poštna dostava na dom.

V prosti prodaji stane torkova izdaja Novega tednika € 1,10, petkova pa € 1,30.

Naročniki plačajo za obe izdaji mesečno € 8,70

kar pomeni, da prihranijo, v povprečju namreč izide devet številčk na mesec.

! Dodatni popusti pri plačilu naročnine vnaprej: !
7% pri plačilu za eno leto, 3,5% pri plačilu za pol leta, !
2% pri plačilu za tri mesece.

Naročniki brezplačno prejemaajo še vse posebne izdaje Novega tednika.
Naročniki imajo tudi pravico do štirih brezplačnih malih oglasov, do ene
čestitke na Radiu Celje ter do kartice ugodnih nakupov.

POZOR tudi letnik 2011 **POZOR**
s prilogo TV-OKNO!

Vsak petek 48 barvnih strani televizijskega sporeda in zanimivosti iz sveta glasbe in zabave.

NOVI TEDNIK Prešernova 19
3000 Celje

NAROČILNICA

Ime in priimek: _____

Kraj: _____

Datum rojstva: _____

Ulica: _____

Nepreklicno naročam Novi tednik
za najmanj 6 mesecev

podpis: _____

NT&RC d.o.o. bo podatke uporabljal samo za potrebe naročniške službe Novega tednika

Ljubezen kronala s poroko

najina poroka

Petra Lešnik z Ljubečne in Andrej Jug iz Socke sta se spoznala pred osmimi leti. Njuna zaljubljenost je preraščala in rojevala se je čista, iskrena ljubezen. Sad je tudi hčerka Sara. S poroko sta Petra in Andrej dolgo odlašala, nato pa sta le določila datum. Po kopici priprav in pričakovanj se je napozaben 16. julij 2011 le zgodil in v poročni dvorani v Celju sta najprej izrekla »da« na slovesni civilni poroki, zatem pa je sledila še cerkvena poroka v lepo okrašeni cerkvi na Ljubečni in ob prečudovitem obredu. In marsikateremu svatu je pritekla solza sreče. Vsi, ki ju imajo radi, pa jima še enkrat sporočajo, naj jima skupno življenje prinese samo lepe in prijazne trenutke ter seveda veliko sreče.

SASA BRINOVEC

Gobice za skomine

Dolgoletna naročnica Novega tednika **Jožefa Pohole** iz Železnega se je vrnila iz gozda s polno košaro gob, ki jih je nabrala v Klumberku. Kot to velja za gobarske poznavalce, nam za »svoj plac« ni povedala, le potolažila nas je, da tam, kjer je veliko nabiralcev gob, pač vsaka goba

svojega gobarja najde. In poveselila se je tudi z vnukoma. Kajti Lili in Gal sta obetavna bodoča gobarja, ki babico že

danes rada spremljata po gozdnih »vrtovih«. Vse skupaj pa, vsaj skomine, če ne že slasten okus, delijo z nami.

Noč ima svojo moč

Ponoči se po glavah pletejo različne misli, nekatere odsanjamo, druge sanjamo pri odprtih očeh. Ni pa ravno običajno, da nas sredi noči preseneti zelo velika večča. Tokrat je nočne urice popestrila kar našemu fotografu Timu Einspielerju in ker fant pač ni od muh, je takoj odreagiriral profesionalno in jo ujel ... v objektiv seveda.

BPT

FOTO TEDNA

Foto: SHERPA

Prepovedana ljubezen

S klopotcem nad vsiljivce

Pri Steyerju, znanem vinogradniku, ki je doma na Plitvičkem Vrhu pri Gornji Radgoni, so predstavniki Hiše dišečega traminca, Mozirskega gaja, Planinskega društva Mozirje, Društva sadjarjev Franca Praprotnika ter mozirske občine pred dnevi postavili klopotec, ki bo z ropotom ob zorenju grozdja preganjal vsiljivce. Danilo Steyer, kapitan slovenske nogometne vinske reprezentance, ki je pred kratkim osvojila evropski naslov, je po tem vrgel žogo pod noge in proti Mozirjanom s svojo ekipo občine Apače izgubil tekmo s 7:5. No, končalo se je s pojedino in z žlahtnim vincem iz Steyerjeve kleti, kot se v teh krajih to rado zgodi.

Tekst in foto: JOŽE MIKLAVC

Klopotec bo preganjal škorce in druge »tiče«.